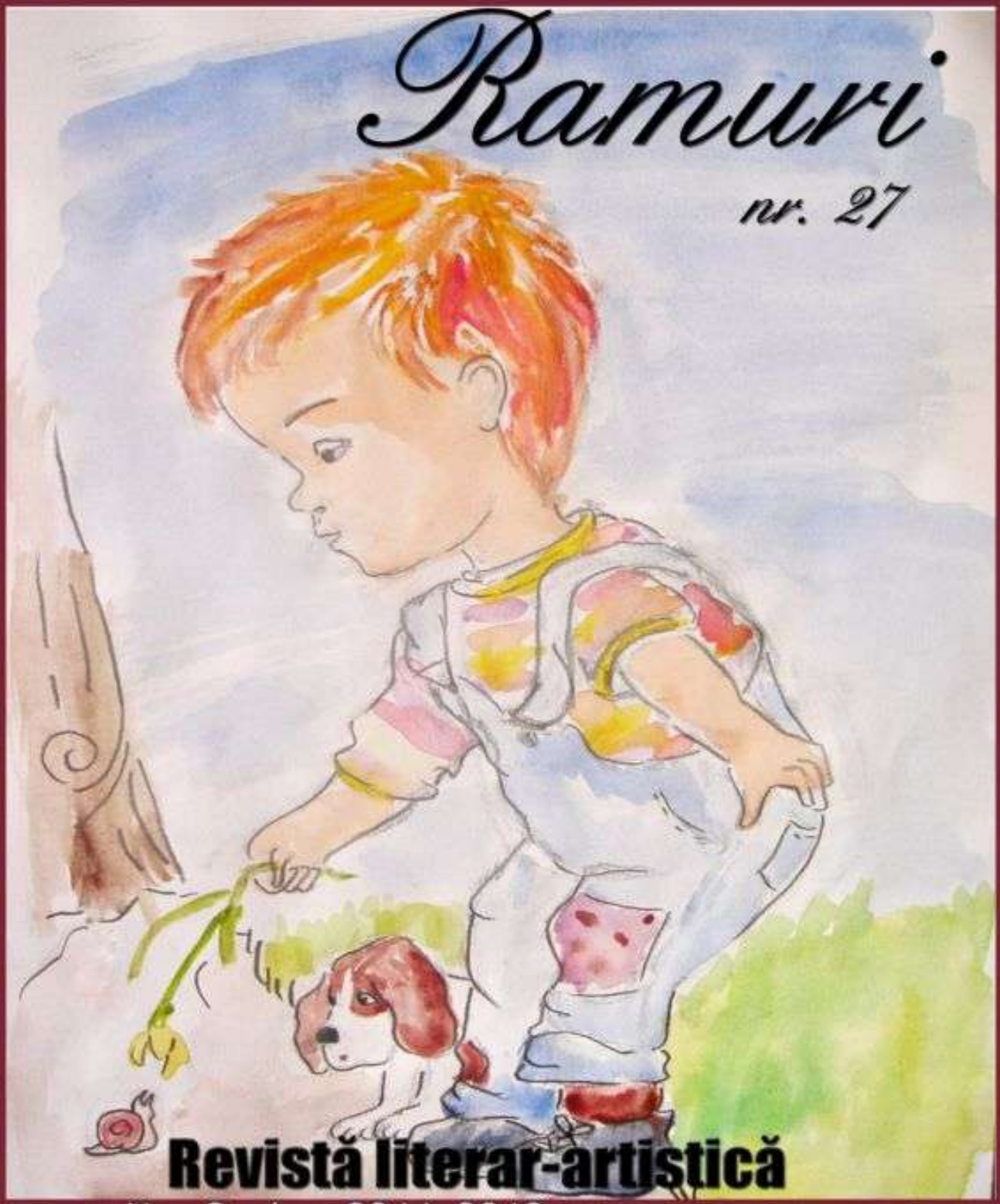
Ramuri

nr. 27

Revistă literar-artistică

An Şcolar 2011-2012

primăvară-vară

Capitolul I
Dor de primăvară

Capitolul I
Dor de primăvară

Dor de primăvară

Mi-ai picurat un dor în suflet,
Şi-n fiecare an, dornic te aştept,
Să-mi umpli sufletul cu flori,
Şi mintea să mi-o limpezeşti,
Cu verdele pădurilor
Şi veselia fluturilor.

Pădurile îşi pregătesc frunzişul,
Ghioceii sfioşi aşteaptă să răsară,
O doină sus pe culme,
Un fluier lin se aude acum,
În pacea codrilor de brad.

Eu stau cu inima şi aştept
Să vii, o, primăvară dragă,
Cu sufletul pierdut în tine
Veşnic însetat şi dornic,
De acelaşi vânt de primăvară.

Şi dacă azi sunt călător,
În bezna nopţii fără stele,
Visând statornicia, la tine mă gândesc!
O ciocârlie îşi înalţă trilul,
Cu praf de stele, luminându-mi dorul,
Primăvara, Doamna inimii mele,
Vine în zi de sărbătoare,
Răspândind fericire şi prospeţime!

Andrei Muntean
clasa a VI-a C

Sosirea primăverii

Friguroasă iarna-aceasta,
Cu troiene de zăpadă
A acoperit pământul
Și-n pădure, și-n livadă.

Lungă ni se pare nouă,
Chiar pământul înghețat
Parc-ar spune: aștept vremea
Să fiu iar înviorat.

Încă totul parcă doarme,
Copacii sunt dezbrăcați,
Fără frunze și coroană,
Parcă au rămas uscați.

Pe când totul era trist
A sosit o zi în care,
Sus pe bolta cea senină,
Soarele din nou răsare.

Din pământul plin de apă
Un ghiocel a răsărit,
E cel dintâi ce vrea să spună:
Primăvara a sosit!

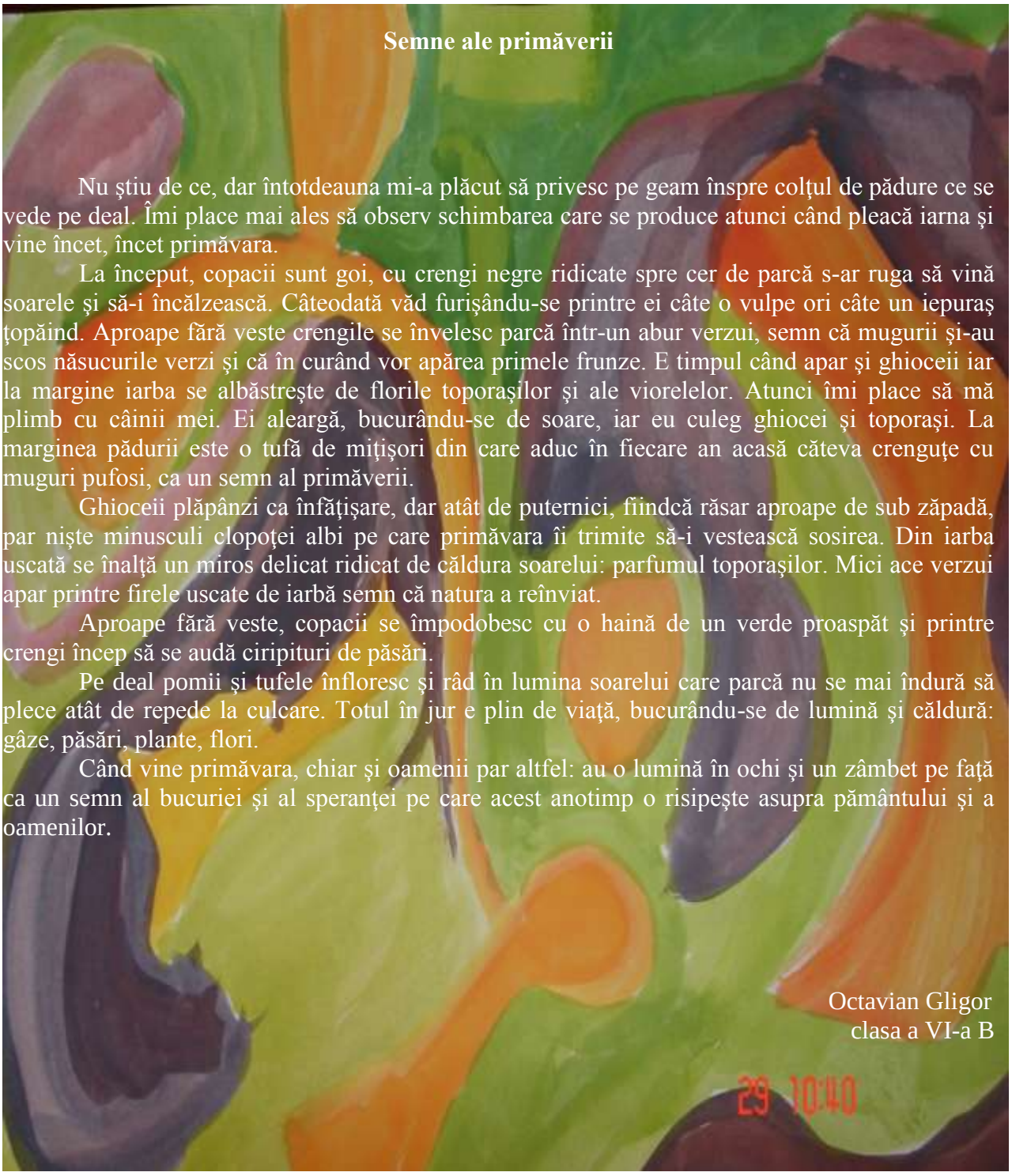
- Primăvara? Ce înseamnă?
Întreabă un ghiocel mai mic.
- E o renaștere totală!
Din bulbul vechi ce n-a murit
Un fir nou a răsărit.

După noi, alții vor veni la fel,
Să vestească lumii-ntregi:
Un nou început va fi,
Viața din nou va birui!

Veselie și cântare
Se aude prin livezi,
Când copii, cu mic, cu mare,
Aleargă printre pomii verzi.

Andreea-Ruth Moldovan
clasa a VIII-a B

Capitolul I
Dor de primăvară

Semne ale primăverii

Nu ştiu de ce, dar întotdeauna mi-a plăcut să privesc pe geam înspre colţul de pădure ce se vede pe deal. Îmi place mai ales să observ schimbarea care se produce atunci când pleacă iarna şi vine încet, încet primăvara.

La început, copacii sunt goi, cu crengi negre ridicate spre cer de parcă s-ar ruga să vină soarele şi să-i încălzească. Câteodată văd furişându-se printre ei câte o vulpe ori câte un iepuraş ţopăind. Aproape fără veste crengile se învelesc parcă într-un abur verzui, semn că mugurii şi-au scos năsucurile verzi şi că în curând vor apărea primele frunze. E timpul când apar şi ghioceii iar la margine iarba se albăstreşte de florile toporaşilor şi ale viorelelor. Atunci îmi place să mă plimb cu câinii mei. Ei aleargă, bucurându-se de soare, iar eu culeg ghiocei şi toporaşi. La marginea pădurii este o tufă de mitişori din care aduc în fiecare an acasă câteva crenguţe cu muguri pufosi, ca un semn al primăverii.

Ghioceii plăpânzi ca înfăţişare, dar atât de puternici, fiindcă răsar aproape de sub zăpadă, par nişte minusculi clopoţei albi pe care primăvara îi trimite să-i vestească sosirea. Din iarba uscată se înalţă un miros delicat ridicat de căldura soarelui: parfumul toporaşilor. Mici ace verzui apar printre firele uscate de iarbă semn că natura a reînviat.

Aproape fără veste, copacii se împodobesc cu o haină de un verde proaspăt şi printre crengi încep să se audă ciripituri de păsări.

Pe deal pomii şi tufele înfloresc şi râd în lumina soarelui care parcă nu se mai îndură să plece atât de repede la culcare. Totul în jur e plin de viaţă, bucurându-se de lumină şi căldură: gâze, păsări, plante, flori.

Când vine primăvara, chiar şi oamenii par altfel: au o lumină în ochi şi un zâmbet pe faţă ca un semn al bucuriei şi al speranţei pe care acest anotimp o risipeşte asupra pământului şi a oamenilor.

Octavian Gligor
clasa a VI-a B

Capitolul I
Dor de primăvară

Povestea Ghiocelului

A trăit odată pe pământ, cum numai în basme se aude, o femeie puternică si curajoasă, care era cunoscută sub numele de Principesa Primăverii. Alteța Sa, Principesa, era foarte entuziasmată că urma să vină primăvara. Într-o zi ea a trimis vorbă în afara Curții, să fie adus Sfetnicul ei, Bunăstarea fiind al lui nume. Acesta primind vestea, a venit în grabă la palat, unde urma să se întâlnească cu Alteța Sa.

- Alteța Voastră Regală, Sfetnicul cere permisiunea să intre.
- Poftește-l înăuntru!
- Bineînțeles.
- Vă salut cu umilință, Alteța Voastră. Ce mai faceți?
- Sunt bine. Nu dorești să aflii motivul pentru care te-am chemat aici?
- Ba da, Alteța Voastră. Doar că nu voiam să fiu nepoliticos.
- Înțeleg. Motivul este venirea primăverii. Ca în fiecare an, trebuie să ne facem datoria şi să aducem primăvara. Dar am auzit că s-a schimbat cârmuitorul Iernii.
- Adevăr grăiți, Alteța Voastră. În ziua încoronării, i-a fost oferit titlul de Crăiasă. Am auzit că este foarte încăpățânată şi exigentă, dar şi foarte onorabilă şi dreaptă. Iubește justiția.
- Mi-e teamă că vom avea probleme cu aducerea primăverii anul acesta.
- Spaima la nenorocire aduce altă nenorocire, Alteța Voastră. Nu vă îngrijorați, voi avea eu grijă de tot. Mâine dis-de-dimineață, vă voi trimite un potențial mesager. Totul va fi bine, Alteța Voastră.
- Am încredere în tine. Am să-ți aștept mesagerul mâine la prima oră. Îți mulțumesc pentru vizită. La revedere, Sfetnice!
- Toate cele bune, Alteța Voastră!

A doua zi, la Înalta Curte, se înfățișă mesagerul. Era nimic mai mult şi nimic mai puțin decât un ghiocel. Ajuns în fața Alteței Sale, grăi:

- O zi bună, Alteța Voastră Regală. Sfetnicul Alteței Voastre m-a trimis. Sunt mesagerul ce urmează să-i fac o vizită Înălțimii Sale, Crăiesei.
- Desigur că ești! Mă bucur să văd că ai ajuns în siguranță. Misiunea ta nu este deloc ușoară. Dorești detalii ale acesteia sau informațiile de bază sunt de ajuns?
- Nu m-ar deranja să aflu câteva detalii, Alteța Voastră Regală.
- Înțeleg. Păi, misiunea ta este să o convingi pe Înălțimea Sa, Crăiasa, să ne permită să aducem primăvara. Însă, Înălțimea Sa este o persoană foarte complicată. Este încăpățânată şi crudă, dar cu un suflet nobil.
- Nu vă faceți griji, Alteța Voastră, am mai avut parte de negocieri în viața mea. Mă voi întoarce la Curte cu permisiunea Înălțimii Sale să aduc primăvara. Până atunci, vă spun la revedere, Alteța Voastră.
- Îți urez noroc, tinere mesager. Sper să te întorci cu vești bune. Escorta ta te va aștepta peste două zile, la apusul soarelui.
- Aşa sa fie, Alteța Voastră. Domnul să vă aibă în pază!
- Peste două zile, la apusul soarelui, îşi face apariția mesagerul, care este așteptat de către caravană şi escortele sale.

Capitolul I
Dor de primăvară

- Bună ziua, domnule. Sunteți gata de plecare?
- Bineînțeles! Să mergem.

Şi aşa porniră. Şi merseră, merseră prin păduri întunecate şi mistice. Trecură râuri adânci şi munți uriași, iar priveliștea era magnifică. Mirosul de iarbă verde era peste tot în aer şi în drum vedeau animale. Adierea vântului era plăcută şi caldă, ca îmbrățișarea unei mame. Te făcea să uiți de toate problemele. Şi mergând mai bine de cinci zile deja, ajunseseră la o peșteră. În peșteră mirosea a un fel de parfum, și aveai impresia că ești în sălașul unei vrăjitoare. Din fericire, nu toate impresiile sunt întotdeauna cele bune, şi cum bine ştim, astfel de persoane numite "vrăjitoare" şi "vrăjitori" sunt doar rodul imaginației minții umane, şi peștera se dovedi a fi una ca oricare alta. Trecând mai departe, ajunseră la un pod falnic, după care urcară pe un drum, cum numai în cărțile legate de loialitate ai mai auzit. După acel drum, totul deveni simplu. Acum "drumeții" ştiau exact unde se aflau. Era curtea Înălțimii Sale, Crăiasa însăşi. Ghiocelul ofta, spunându-şi în sinea lui: "În sfârşit am ajuns. Acum începe greul. Doamne, fii de partea mea, acum când am cea mai mare nevoie de tine!".

Imediat după sosirea lor la Curtea Înălțimii Sale, Ghiocelul a fost invitat la castel, pentru a purta o discuție cu Crăiasa, despre motivul aflării sale acolo. Odată ajuns la uşa castelului, Ghiocelul ceru pazniculuisă-i anunțe prezența:

- Înălțimea Ta, mesagerul venit de la Curtea Principesei Primăverii dorește o audienţă. Să-i permit să intre?
- Desigur! Poftește-l înăuntru.
- Vă salut cu respect, Înaltă Doamnă.
- Mă bucur că ai ajuns în siguranță. Ce mai face Alteța Sa, Principesa?
- Este bine! Ea însăşi m-a trimis aici, pentru a vă transmite felicitările ei pentru încoronarea Înălțimii Voastre, şi scuzele că nu a putut veni să vă felicite în persoană.
- Înțeleg. Dar nu cred că este singurul motiv pentru care te afli aici.
- Adevăr grăiți, Înălțimea Voastră. Sunt aici cu un mesaj din partea Alteței Sale.
- Într-adevăr? Mi-ar face mare plăcere să aud ce dorește Alteța Sa să-mi transmită.
- E un pic complicat, Înălțimea Voastră, dar Alteța Sa vă roagă să îi acordați permisiunea să aducă primăvara. De asemenea, dorește să semneze un tratat cu Înălțimea Voastră, astfel încât, în fiecare an, începând cu acesta, Înălțimea Voastră să aducă Iarna când va fi venit vremea, iar Alteța Sa să aducă Primavara, când va fi timpul. Dorește să stabiliți o întrevedere, şi să-mi spuneți dacă Alteța Voastră ar fi de acord cu acest lucru?
- Hm! Greu lucru mi-ai cerut. Dar spre norocul tău, mi-au plăcut întodeauna florile. Şi ești un domn foarte șarmant, deci am să acord o șansă acestei dorințe a Alteței Sale. Întoarce-te acasă şi transmite-i că sunt de acord şi că doresc să ne întâlnim!
- Vă mulțumesc mult, Înălțimea Voastră. Aşa voi face. Fie ca lumina să vă îmbrățișeze şi să vă ghideze prin viață!
- Dumnezeu să vegheze asupra ta, tinere domn!

Acestea fiind spuse, iar cărțile fiind întinse pe masă, Ghiocelul îşi ia caravana şi escortele pornesc înapoi spre casă. Mergând pe acelaşi drum lung, şi gândindu-se la cum va fi din nou acasă, Ghiocelul a rezistat eroic frigului de pe tărâmul Crăiesei, până a ajuns înapoi la granița Principesei, de unde drumul către casă era scurt. Ajuns acasă, a şi fost chemat la Înalta Curte, Principesa dorind să afle opinia Înălțimii Sale, Crăiasa.

- A sosit mesagerul, Alteța Voastră!
- Poftește-l înăuntru!
- Vă salut cu tot respectul, Alteța Voastră! Aduc veşti bune, de pe tărâmul Crăiesei.

Capitolul I
Dor de primăvară

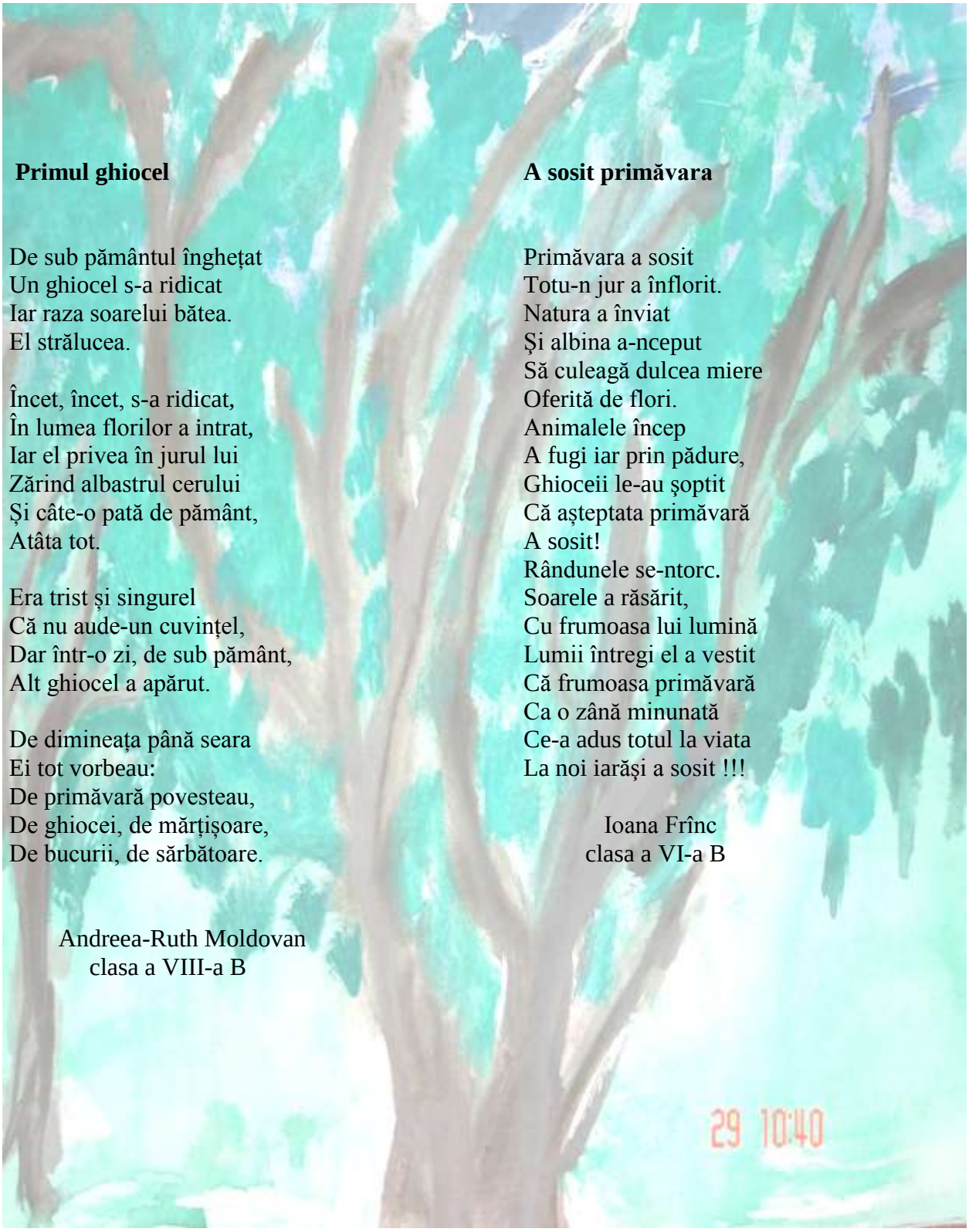
- Într-adevăr? Ce părere a avut Înălțimea Sa despre propunerea mea?
- Nimic mai prejos decât răspunsul pe care vi l-am promis! Este de acord cu termenii tratatului, și dorește să vă întâlniți.
- Magnific! Ai făcut o treabă excelentă, Ghiocelule! Restul este sarcina mea. Îți rămân veșnic îndatorată. Ce ai spune de o funcție în guvern? Sau poate un titlu nobiliar pentru familia ta?
- Nu este nevoie de așa ceva, Alteța Voastră. Totuși, aș avea o oarecare dorința, dacă îmi permiteți să spun.
- Desigur! Spune-mi ce ai în minte!
- Aș dori să mă numiți vestitor al Primăverii, astfel încât, în fiecare an să fac o vizită Crăiesei, și să-i duc vestea că a sosit Primăvara.
- Bineînțeles! Esti sigur că nu dorești nimic altceva?
- Da. Sunt foarte sigur. Aceasta este unica mea dorință.
- Înțeleg. Atunci, așa să fie! Voi pune să fii numit oficial, Vestitor al Primăverii!
- Vă mulțumesc enorm, Alteța Voastră! Voi spune tututor despre bunatatea Alteței Voastre. Vă urez numai bine și mult noroc cu Înălțimea Sa!
- Îți doresc o viată frumoasă, Ghiocelule, și sper că ne vom revedea curând. Până atunci, fie ca Domnul să aibă grijă de noi.
- Așa să fie.

După întâlnirea cu Alteța Sa, Ghiocelul hotărăște să plece de la Palat, trăind o viață simplă. Cât despre Alteța Sa, Principesa, a făcut minuni în privința tratatului, acesta fiind semnat și asigurat pentru totdeauna. Despre celalalte anotimpuri, nu este nevoie să vorbim acum, deoarece acestea sunt sub-anotimpuri, care s-au format cu mult după crearea anotimpurilor principale, Iarna și Vara, dar de asemenea, prin aceeași metodă, doar că vestitorii sunt diferiți. Primul Ghiocel, s-a stins de mult, dar familia acestuia, strănepoții lui, continuă sarcina pe care el a primit-o și pe care a îmbrățișat-o cu mult drag, astfel încât universul să fie în armonie. Și, cum bine zice și faimosul scriitor englez, Wiliam Shakespeare, totul e bine cînd se termină cu bine.

Angela Katay
clasa a VII-a B

Capitolul I
Dor de primăvară

Primul ghiocel

De sub pământul înghețat
Un ghiocel s-a ridicat
Iar raza soarelui bătea.
El strălucea.

Încet, încet, s-a ridicat,
În lumea florilor a intrat,
Iar el privea în jurul lui
Zărind albastrul cerului
Și câte-o pată de pământ,
Atâta tot.

Era trist și singurel
Că nu aude-un cuvințel,
Dar într-o zi, de sub pământ,
Alt ghiocel a apărut.

De dimineața până seara
Ei tot vorbeau:
De primăvară povesteau,
De ghiocei, de mărțișoare,
De bucurii, de sărbătoare.

Andreea-Ruth Moldovan
clasa a VIII-a B

A sosit primăvara

Primăvara a sosit
Totu-n jur a înflorit.
Natura a înviat
Şi albina a-nceput
Să culeagă dulcea miere
Oferită de flori.
Animalele încep
A fugi iar prin pădure,
Ghioceii le-au şoptit
Că aşteptata primăvară
A sosit!
Rândunele se-ntorc.
Soarele a răsărit,
Cu frumoasa lui lumină
Lumii întregi el a vestit
Că frumoasa primăvară
Ca o zână minunată
Ce-a adus totul la viata
La noi iarăşi a sosit !!!

Ioana Frînc
clasa a VI-a B

Capitolul I
Dor de primăvară

Ghiocelul

Sub pătura albă şi rece,
A venit să ne vestească:
„Iarna trece!”
Primăvara s-o preamărească.
Alb, finuţ, dar vioi,
Cu frunzuliţe mici şi verzi
A ieşit doar pentru noi,
Ca să vezi!
El e fiul primăverii,
De care toţi ne bucurăm,
Iarnă, de el să te sperii,
Căci noi toţi îl aşteptăm.
Când el vine trece şi gerul
Şi-al iernii vânt nemilos,
Pentru toţi, el este zeul,
Primăverii cel frumos.
E mai magic decât toate,
Însă nici nu vine, că şi pleacă,
Dar noi ne bucurăm, căci poate,
Timpul mai încet o să treacă.
Pe el oricine, când îl vede
Devine din nou un copil
C-a dat anii-napoi crede,
Atâta bucurie aduce, ghiocelul cel umil.
Îi e ruşine se se uite
În ochii tăi, miraţi şi mari
De aceea vorbe de el sunt multe,
Dar el ne-nvaţă să fim tari
Când soarele îl scaldă, în raze lucitoare
Toată lumea îl priveşte
Şi se-ntreabă: Cum e posibil oare?
Ei bine, e posibil,
Soarele-l preamăreşte.

Diana Bîrsan
clasa a VI-a C

Capitolul I
Dor de primăvară

Simfonia primăverii

A sosit o zână,
Cu o inimă bună.
A adus un curcubeu
Dar nu pe cerul bleu
Ci în grădina lui Dumnezeu.

Dimineţi în glas de rândunică,
Primăvara e tinereţea veşnică.
Zboară pufurile de păpădie,
Veveriţele fac o acrobaţie
Totul radiază bucurie.

Trosnesc mugurii ca o castană coaptă,
De acum nimic nu mai e o şoaptă
Ci o simfonie, multă gălăgie,
Parfum de fericire, înflorire,
Ne aduce o primăvară plină de veselie!

Diana Medrea
clasa a VII-a C

Căldura din grădină

Primăvara-i o lumină,
Ce căldură în grădină!
Ca un duh de-argint pe ape,
O simţi vie pe sub pleoape.
Şi doreşti să mai rămână,
Într-o zi din săptămână.

Eu stiu de la grădiniţă,
Primăvara-i o fetiţă!
Poartă toporaşi în plete,
Şi-n picioare n-are ghete.

Are-n schimb, papucii fini,
Împletiţi din ghiocei
Şi zâmbeşte bucuroasă,
Fiindcă e cea mai frumoasă.

Nu-i aşa că dac-anume,
Eu fac numai lucruri bune
Şi te fac doar să zâmbeşti,
Ca o zână din poveşti
Zi de zi, seară de seară,
Sunt şi eu o primăvară?

Cristina Muşetescu
clasa a VII-a A

Bucuriile primăverii

Primăvara, dragi copii,
E prilej de bucurii,
Pentru cei mai mititei
Ea le-aduce ghiocei,
Iar sub cerul însorit
Mai aduce-un ciripit,
Mieluşei cu lână creaţă
Şi covoare de verdeaţă.
Lângă toate, fiindcă-i bună,
Primăvara o să pună
Şi o mare sărbătoare:
Ziua mamei iubitoare!

Alexandra Colonescu
clasa a VII- a C

Capitolul I
Dor de primăvară

Omul de zăpadă şi primăvara

Era o iarnă geroasă într-un oraş mic din centrul României, un oraş uitat de lume unde locuiau doar câteva familii.

Într-una din aceste familii locuia un băiat pe nume Dan. Trăia într-o casă frumoasă alături de părinţii lui.

Într-o zi, el l-a întrebat pe tatăl său dacă se poate duce afară să se joace cu zăpada proaspăt căzută. Şi-a luat geaca, fularul şi mănuşile, apoi ieşind din casă, şi-a salutat părinţii.

Ajungând afară, văzu că zăpada e numai bună pentru a face un om de zăpadă.

Băiatul fără a mai sta pe gânduri se apucă să-i facă cei trei bulgări, ochii, gura, nasul şi toate celelalte părţi.

Se făcu seară şi Dan trebuia să intre în casă. Îşi luă la revedere de la omul de zăpadă şi intră. La un moment dat omul de zăpadă începu să mişte şi spuse:

- Uau! Ce bine mă simt acum că sunt gata. Oare cum este să stai în casă lângă căldura focului din şemineu? se întreabă el.

Şi această întrebare l-a frământat toată noaptea aşa că n-a putut pune geană pe geană. În fiecare zi când Dan ieşea la joacă omul nostru de zăpadă stătea nemişcat ca şi cum ar fi un simplu şi obişnuit om de zăpadă.

- O, măcar de aş simţi o singură dată acea căldură. Dacă Dan mi-ar fi făcut şi două picioare aş fi putut să merg în casă.

Lunile de iarnă trecură, ca şi vremea geroasă. Soarele începu să strălucească tot mai tare iar zăpada să se topească, la fel ca şi omul nostru de zăpadă. Acesta văzând că începe să se topească şi temperatura începe să crească spuse într-o zi:

- Deci aşa este lângă căldura focului din şemineu! gândi uriaşul alb cu tristeţe.

Şi atunci căldura soarelui îl topi pe omul nostru de zăpadă, iar Dan văzând acest lucru se întristă foarte tare ca şi cum ar fi pierdut pe cel mai bun prieten al lui.

Timotei Holerga
clasa a VI–a C

Capitolul I
Dor de primăvară

Rugăminţile Zăpezii

De ce mă laşi aici, iarnă crudă,
De ce nu te înduri de mine?
Când vine primăvara udă
Mă laşi aici, pe astă lume.
Nu mă lăsa, prietenă bună,
Aici când vine primăvara caldă
Ia-mă cu tine înspre lună,
Nu o lăsa sa mă topească!
Te rog mai luptă-te cu ea,
Nu o lăsa să biruiască
Eu, de vei vrea, te-oi ajuta
Ca să câştige forţa noastră.
Nu mă lăsa aici, la soare,
Căci el vrea doar să mă distrugă
Nu mă lăsa aici, mă doare,
Nu mă lăsa ca pe o slugă!

Diana Bîrsan
clasa a VI-a C

Bine ai venit, primăvară!

Zumzetul vietăţilor
Se aude de departe,
Mămăruţe, rândunele şi greieraşi,
Unele vin de departe,

Iar altele de sub pământ.
Ia uite, se zăresc ghiocei,
Toporaşi şi panseluţe!
Au ieşit de sub zăpadă.

Florile îşi aştern parfumul.
Prin grădina mea,
Zburdă mieluseii.
Bine ai venit, primăvară !

Bogdan Hechel
clasa a V-a B

Capitolul I
Dor de primăvară

Cântecul ghiocelului

Era 1 martie. Ştiind că din această zi e primăvară, un ghiocel a crescut într-o grădină nu foarte mare. S-a uitat un pic în jur. A văzut că e singur, aşa că a început să cânte, pentru a-şi trezi fraţii:

- Ding, ding, a venit primăvara! Treziţi-vă cu toţii fiindcă azi e ziua cea mare: Ziua Înfloririi!

Nu se auzea nimic. Nimeni nu părea să-i asculte strigarea. Aşa că mai încercă o dată şi mai tare:

- Ding, ding ...

- Mai taci! se auzi o voce. Nu ştii să păstrezi liniştea? M-ai trezit! Şi visam atât de frumos! Era vântul rece şi aspru de iarnă. El nu cruţa nimic din ceea ce îl deranja. Acesta se răsti la vietatea cea plăpândă:

- Cum îndrăznești să anunţi primăvara deja? Prea devreme, prea devreme! Nu îţi e un pic ruşine?

- Ding! se auzea vocea aproape stinsă a ghiocelului. Ding, ding!

- Din nou? Din nou îţi chemi ajutoarele care nu vor veni de teamă să nu le îngheţ? Tu eşti mai curajos decât ei?

- Ding, ding, ding! se auzea din partea ghiocelului. Încerca să-i transmită ceva vântului.

- Mi se pare mie sau acum îţi baţi joc de mine? spuse vântul, fără să ştie că bietul ghiocel aşa comunica. Am să te îngheţ! Ha! Ha! Ha!

Vântul a suflat un are foarte rece peste ghiocel. Acesta a îngheţat complet.

Din fericire de după nori apăru o rază de soare. Aceasta alungă vântul şi dezgheţă ghiocelul. Acesta începu:

-Ding, ding, nu-mi face rău, ding, ding! Aaaa, tu nu eşti vântul rău! Eşti un prieten?

-Da, sunt o rază de soare care tocmai te-a dezgheţat!

-Vai, ding, ding, îţi mulţumesc mult de tot!

-Cu plăcere! Acum poţi să-ţi chemi prietenii!

Ghiocelul sună din clopoţelul lui firav. Acum toată lumea îl ascultă. În câteva zile au apărut multe flori, a crescut iarba, s-au întors păsările călătoare, iar soarele a ieşit complet din nori.

Acum, toată lumea era fericită şi peste tot mirosea a flori de primăvară. Era minunat!

Iulia Benyi
clasa a VI-a C

Capitolul I
Dor de primăvară

Poveste de primăvară

În vârful dealului înghețat
Aleargă un cerb încoronat,
Cu coarne mari împărățești
Și ochii negri ca-n poveşti.

În urma lui ascultătoare,
Păşesc cu grijă căprioare,
Cu blană brună, lucitoare,
Şi cu priviri cuprinzătoare.

Cu ochii mari şi blânzi
Se joacă puii plăpânzi.
Vine Bambi, împiedicat
Prima iarnă a aflat.

- De ce e totul alb şi moale?
Îmi e rece la picioare,
Îmi e frică să păşesc,
Ca să nu mă murdăresc.

- Haide, Bambi, este nea,
Haina iernii de catifea,
Se topeşte, pic cu pic,
Când e atinsă de soric.

Uite iarba înverzeşte,
Iar zăpada se topeşte,
Curând florile-nfloresc
Şi vrăbiile ciripesc.

Totul va fi verde iar.
Primăvara ne dă în dar
Frumusețe, bucurii,
Pentru Bambi şi copii.

Raluca Pînzar
clasa a VII-a C

Povestea ghiocelului

-Ghiocel, de ce tot plângi,
Când așa frumos tu cânți
Din clopotul de argint
Frumușel ca un alint?

-Îmi e foarte frig aici!
Sunt țepos ca un arici,
Țurțurii m-au încolțit
Iar piciorul mi-a răcit.

-Dar de ce n-ai zis așa?!
Soarele de vom chema
Și-i vom spune soarta ta
Sigur se va îndura.

Soarele îngăduitor
Mângâie floarea ușor
Cu razele luminoase
Aurii și călduroase.

-Îți mulțumesc, mândru soare,
Și în veci îți sunt datoare!
Căci astăzi te-ai ostenit
Și țurțurii i-ai topit.

Sonia Cristina Cristea
clasa a VI-a C

Capitolul I
Dor de primăvară

Reîntoarcerea păsarilor

Într-o zi de primăvară,
Pe cerul însorit,
Păsările călătoare,
În ţară iar au sosit.

Peste tot au apărut din nou Cântătorii mult aşteptaţi. Codrul nu mai este singur, ceea ce îl face foarte vesel şi nu mai este "Veştejit, pustiit și amorţit" precum spunea un mare poet roman, pe nume Mihai Eminescu. Păsarelele însufleţesc natura, şi, de aceea, sunt recunoscute ca vestitoare ale preafrumoasei primăveri. Pretutindeni cântecele lor veselesc urechile şi ne fac sa ne simţim mai bine, inducându-ne o stare de bucurie.

Berzele şi rândunelele s-au întors în ţara noastră deoarece frigul cel năprasnic a dispărut şi în urma lui s-a aşternut acest minunat anotimp pe nume Primăvară. Primăvara a așternut peste tot un covor multicolor. Câmpurile și dealurile au înverzit, iar livezile se pregătesc să dea în floare. În păduri, mușchiul copacilor e moale ca o pernă de puf, iar brazii care abia și-au lepădat mantia de nea, privesc mândri către soare. În desișuri a albit floarea ghiocelului și un parfum usor de toporași se răspândește la adierea vântului din amurg.

Codrul și plantele au înverzit şi odată cu acestea toată natura a reînviat, la fel ca și sufletul omului!

Flavius Nițu
clasa a VI-a C

Dialog cu un ghiocel

Într-o zi, mă plimbam prin grădină împreună cu mama mea. Deodată, am zărit sub un tufiş un micuţ ghiocel. Atunci am spus:

-Uite ce micuţ eşti! Abia te-am zărit, micuţule ghiocel! Eşti frumos!

-Mulţumesc, băieţelule! Dacă ar fi bătut soarele un pic mai tare pe mine aş fi fost mai mare.

-Nu te supăra ghiocelule, curăţ eu zăpada și o să tai tufişul pentru a avea parte de mai mult soare şi pentru a fi mai fericit.

-Îţi mulţumesc, băiete! M-ai ajutat foarte mult. Cum pot să te răsplatesc?

-Nu trebuie să mă răsplăteşti, sunt bucuros că te-am ajutat şi am făcut-o cu plăcere. Plec, mă strigă mama!

Flavius Nițu
clasa a VI-a C

Capitolul I
Dor de primăvară

Miracolele primăverii

Primăvara a sosit,
Câmpiile-au înverzit,
Păsările călătoare
Iar sunt la noi pe ogoare.

Soarele le-a încălzit,
Florile au înflorit;
Copiii sunt bucuroși
Pe câmp aleargă voioși.

A răsărit un ghiocel,
A primăverii dulce floare,
El e tare frumușel
Și se uită către soare.

Soarele cel luminos
În apă se oglindește,
El pământu-l încălzește
Și nu prea ne ocolește.

Flavius Nițu
clasa a VI-a

Vine primăvara

Într-o dimineaţă,
Pe o ceaţă deasă,
Codrul ascultam,
Soarele-aşteptam.

Şi ca-n paradis,
Păsări colorate,
Cu triluri bogate,
Mă întâmpinau,
Penele-şi umflau.

Iar un ghiocel,
Ridicat din ger,
Vesel mi-a grăit:
"Căldura a venit,
Zăpada s-a topit,
Deci, fii fericit!"

Iosia Balteş
clasa a VII-a C

Capitolul I
Dor de primăvară

Vine, vine primăvara!

Vine, vine primăvara
Ghioceii înfloresc.
Când încep căldurile
Înverezesc câmpiile.

Vine, vine primăvara
Soarele iarăși răsare.
Pe crengile copacilor
Vin păsările călătoare.

În aer rândunica
Cu veselie zboară
Iar greieraşii veseli
Pe noi ne înconjoară.

Ionela Stanciu
clasa a V-a B

Renaşterea naturii

Totu-i vesel şi frumos,
Afară toate-au înviat
Zăpada-n val s-a scufundat,
Aşteptând cu nerăbdare,
Anotimpul cel duios.

A venit primăvara cea aşteptată,
Toate au revenit la viaţă
După o zăpadă înfometată,
Bucuriile s-au găsit îndată.

Ghiocelul s-a arătat,
De sub zăpadă a înviat,
Pădurile încep să înverzească,
După o iarnă friguroasă.

Copiii veseli se adună,
Pe la şcoli cu voie bună,
Să înveţe multe lucruri,
După o vacanţă lungă.

Cor de păsări vine degrabă,
Aducând căldura,
Ca să topească neaua lăsată,
Să reînvie plantele îndată.

Copiii veseli au iesit,
Pe afară să muncească
Pe câmpul cel amorţit,
Ca să-l trezească la viaţă.

Roxana Costin
clasa a VII-a A

Firavul ghiocel

Eu sunt ghiocelul,
Sunt mic şi plăpând,
Eu am trei petale,
De-un alb scăpărând.

Am o tulpină micuţă,
Verde şi drăguţă
Şi încă două frunze,
Ca penele de gâşte.

Am o rădăcină mică,
Draguţică, frumuşică,
Eu sunt cel ce-aduce,
Primăvara-n ţară.

Eu sunt ghiocelul,
Şi apar pe mărţişor,
Şi sunt foarte mândru,
Căci sunt atrăgător.

Roxana Folea
clasa a VI-a C

Început de primăvară

Vine primăvara!
Ghioceii înfloresc
Deasupra bălţii adânci
Fazanii se-ncălzesc.

Vine primăvara!
Soarele răsare
Pe crengile copacilor
Vezi păsări călătoare.

În aer rândunica
Cu voioşie zboară
Iar greieraşii veseli
Pe noi ne înconjoară.

Laurenţiu Luca
clasa a VI-a C

Capitolul I
Dor de primăvară

Zumzetul vieţuitoarelor

Era o dimineaţă de primăvară. Toate vieţuitoarele pădurii se trezesc la viaţă din micul lor adăpost. Dintr-o scorbură de copac se vede un pui de iepuraş ieşind scuturându-şi urechiuşele după un somn lung.

Un botişor de veveriţă se vede în scorbura unui nuc bătrân vrând să iasă la lumina soarelui.

Lumina soarelui aduce la viată toate plantele şi vieţuitoarele pădurii într-un mod cu totul magic. Păsările ciripesc într-un cor armonios de mierle, cinteze şi piţigoi.

Puii de pretutindeni aşteaptă ca părinţii lor să se întoarcă cu hrană suficientă pentru a începe o nouă zi în minunata pădure. Toate animalele pădurii aşteaptă să vadă ce minunăţii le-a mai pregătit Mama Natură.

Este minunat să vezi cum o întreagă ,,naţiune" se deşteaptă din lunga lor călătorie în lumea viselor.

Toate vieţuitoarele din pădure privesc spre soarele luminos spunându-şi în sine: ,,Ce minunată zi e astăzi!"

De sub zăpada umedă se văd ghioceii ieşind ca să ne anunţe că a început o nouă primăvară în pădure.

În pădurea plină de zumzetul vieţuitoarelor se făcu dintr-o dată o linişte de mormânt pentru că regele pădurii, cerbul, veni să vadă dacă toţi locuitorii pădurii se înţeleg sau dacă este vreo nelămurire.

Din mulţime ieşi o veveriţă înaintată în vârstă şi zise:

- Rege al pădurii, am şi eu o nemulţumire. Vecina mea ciocănitoarea tot ciocăne lângă scorbura mea de zor şi aş fi foarte recunoscătoare dacă aţi putea-o ruga să nu mai ciocăne lângă a mea scorbură.
- Prea bine veveriţo, aşa voi face.
- Mulţumesc, Măria Ta.

Animalele pădurii, văzând cu câtă înţelepciune a rezolvat această problemă au hotărât ca fiecare problemă să fie adusă înaintea Majestăţii Sale.

Şi de atunci nu a mai existat vreun conflict între vieţuitoarele pădurii pentru că era condusă de un rege drept şi bun.

Timotei Holerga
clasa a VI-a C

Capitolul I
Dor de primăvară

Reînvierea tristă a naturii

E primăvară .

Cerul împrăştiat de norii pufoşi varsă lacrimi amare. Copacii, de un verde tânăr, îşi leagănă coroanele în splendoarea vântului.Totul a căpătat o nuanţă de gri. Florile, de o culoare cafenie, stau supărate, privind în jos. Pământul, de un colorit întunecat, respiră acum doar jale şi tristeţe, nu bucurie şi frumuseţe, cum făcea de obicei. Întreg văzduhul este invadat de o pulbere cenuşie. Un şuierat trist al unei păsări umple văzduhul de lumină, ducând pe aripile ei cântecele pădurii şi soarele nostru, risipind în urma ei tristeţe şi dejnădejde.

Primăvara plânge împreună cu întreg pământul.

Dar iată, o biată rândunică şi-a făcut simţită prezenţa în pădure ca să asculte cântecul plăpând al clopoţeilor frumoşilor ghiocei. Cu ea, şi căldura soarelui ce dezmiardă muguraşii, a apărut în aerul, îmbătat de jale, care împrăştia doar tristeţe.

Câtă frumuseţe, câtă viaţă şi câtă veselie peste tot locul!
Buchetul de flori, strâns de o rază de lumină se închină sub măreţia bietei păsări,
care încearcă să readucă primăvara aşteptată de toate vieţuitoarele. Toţi se bazează pe ea să trezească la viaţă întreaga natură.

Deodată, o ploaie de culori căzu peste întreg ţinutul, dându-i culoare şi făcând pământul mai moale, ca o plapumă umplută cu lână. Roua, ca un şirag de mărgele, alină florile, făcându-le mai frumoase.

Acum, putem spune cu adevărat că primăvara cea dulce a revenit şi la noi în ţară.

Anca Pop
clasa a V-a B

Parfum de primăvară

Dulcii ghiocei ne-arată nemurirea
Şi zboară rândunele prin parfum
Spre noi, tot anunţând şi ei venirea,
La câte-un călător uitat pe drum.

Blânde lăcrămioare se-adună,
Să trăiască împreună,
Să vestească tuturor,
Cum roua florilor,
Îmbată cu mirosul ei
Întreg ţinut de ghiocei,
Iar soarele strălucind pe cer,
Ne ademeneşte să dezlegăm un nou mister.

Anca Pop
clasa a V-a B

Capitolul I
Dor de primăvară

A venit primăvara

Primăvara a venit,

Tot în jur e înflorit,

Copilaşii bucuroşi,

Ghiocei adună-n coş.

Ghioceii înfloriți,

Ghioceii mult iubiți,

Ghioceii ne vestesc,

Primăvara ne-o dăruiesc.

Codrin Canisius Dunghel
clasa a VI-a C

Primăvara

Când primăvara a sosit
Totul a înverzit,
Pădurea straiu-şi schimbă
Într-o culoare verde crudă.

Iarba înverzeşte,
Ghiocelul se iveşte,
Soarele străluceşte,
Iar pământul se-ncălzeşte.

Copiii soarelui zâmbesc,
Apoi aleargă cât zăresc.
Eu primăvara o doresc
Căci o iubesc.

Matei Anghel
clasa a V-a B

Primul ghiocel

Spre sfârşit de iarnă grea,
De sub pătura de nea,
A ieşit un ghiocel,
Firav şi subţirel.

Numai el a dat de veste,
Că dorita primăvară,
A venit şi pe la noi
După atâta tărăboi.

Paula Ardelean
clasa a VII-a C

Flori de primăvară

Primăvara a venit,
Florile au înflorit,
De sub pătura de nea
Un ghiocel tresărea.

Cu alba petală
Razele soarelui le cheamă,
Pe toți să ne încălzească,
Natura s-o înverzească.

Adriana Ardelean
clasa a VII-a C

Zumzetul animalelor

Uite-n colo-ndepărtare,
Un urs orişicare
S-a trezit ca să muncească,
Pentru hrana omenească.

Iepuraşul cel speriat,
După hrană a umblat,
Peste tot a circulat,
Ca să se mândrească-n sat.

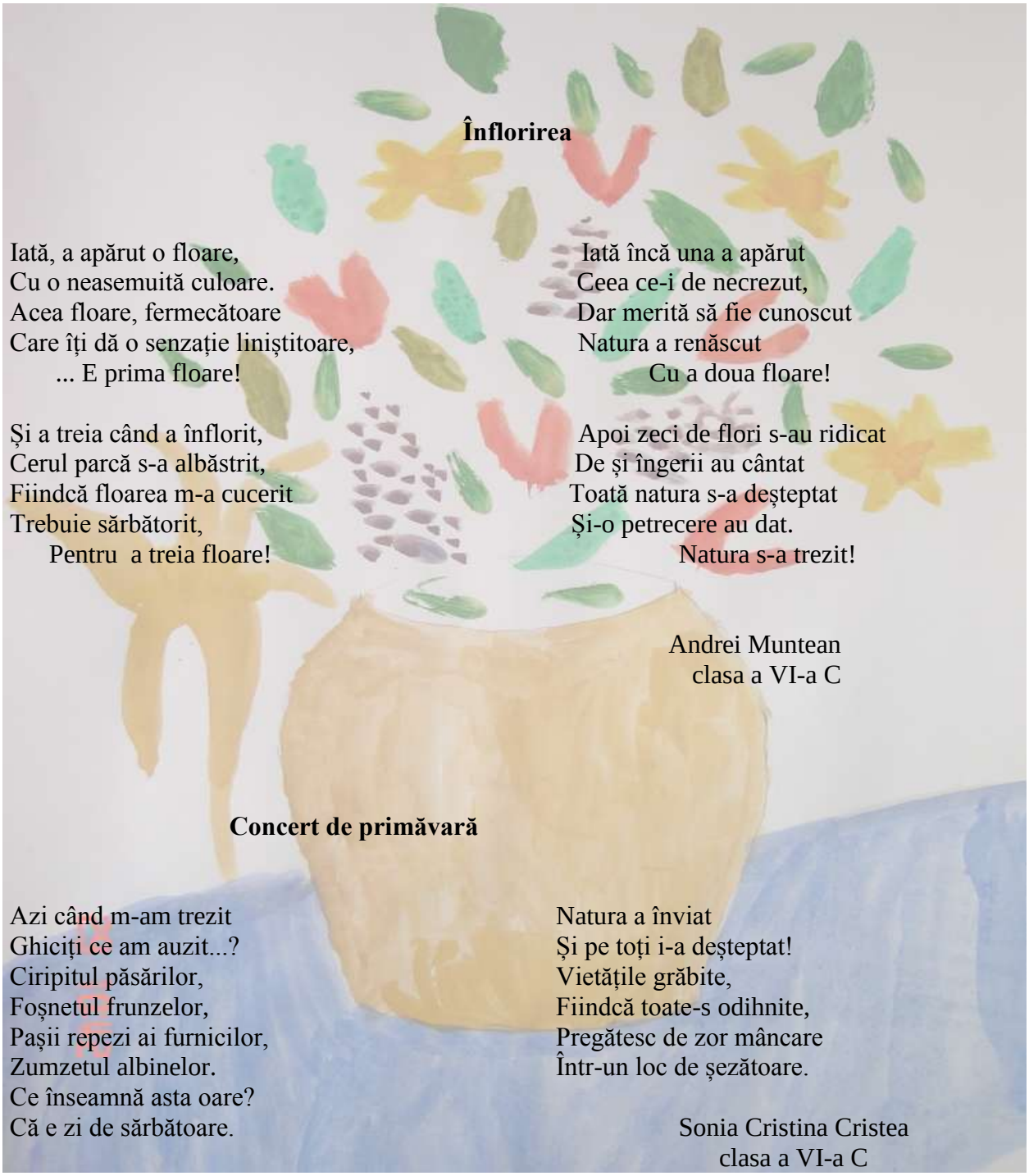
De prin tufe a ieşit,
Ariciul cel posomorât,
Ca să reînvie la timp,
După un viscol cumplit.

La muncă s-a pus degrabă,
Ca să aibă unde să locuiască,
Rândunica cea vestită,
După o vreme mohorâtă.

Uite acolo îndată,
Se plimba mereu agăţată,
O rozătoare înfometată,
Veveriţa cea roşcată.

Roxana Costin
clasa a VII-a A

Capitolul I
Dor de primăvară

Înflorirea

Iată, a apărut o floare,
Cu o neasemuită culoare.
Acea floare, fermecătoare
Care îți dă o senzație liniștitoare,
... E prima floare!

Și a treia când a înflorit,
Cerul parcă s-a albăstrit,
Fiindcă floarea m-a cucerit
Trebuie sărbătorit,
Pentru a treia floare!

Iată încă una a apărut
Ceea ce-i de necrezut,
Dar merită să fie cunoscut
Natura a renăscut
Cu a doua floare!

Apoi zeci de flori s-au ridicat
De și îngerii au cântat
Toată natura s-a deșteptat
Și-o petrecere au dat.
Natura s-a trezit!

Andrei Muntean
clasa a VI-a C

Concert de primăvară

Azi când m-am trezit
Ghiciți ce am auzit...?
Ciripitul păsărilor,
Foșnetul frunzelor,
Pașii repezi ai furnicilor,
Zumzetul albinelor.
Ce înseamnă asta oare?
Că e zi de sărbătoare.

Natura a înviat
Și pe toți i-a deșteptat!
Vietățile grăbite,
Fiindcă toate-s odihnite,
Pregătesc de zor mâncare
Într-un loc de șezătoare.

Sonia Cristina Cristea
clasa a VI-a C

Capitolul II
Sărbătoarea sfântă

Transformări

Este din nou primăvară. Natura se spală pe ochi somnoroasă fiindcă tocmai s-a trezit din somnul anotimpurilor reci. Odată cu ea au venit și păsărelele care ne încântă cu recitalurile lor.

Primăvara, așezată în fața oglinzii, se dă cu puțină pudră pe fețișoara ei și parcă deodată s-au auzit niste șușoteli. Știți cine erau? Copacii, îmbrăcați în haine de sărbătoare, prinseseră viață, iar acum stăteau la taifas.

Aceasta și-a aranjat deja rochia de mătase și după ce a închis ultimul centimetru de fermoar, florile au început să-și deschidă petalele, să parfumeze aerul și să zâmbească cerului albastru-cristalin. Ea nu a uitat să-și contureze puțin ochii și iarba a prins deja culoare. După ce și-a pieptănat părul, și-a pus pe cap un voal alb prin care a anunțat izvoarele că pot începe să murmure poveștile adunate în timpul iernii.

Eu, bucurându-mă de toate aceste minuni ale naturii, m-am întrebat de ce oare nu este întotdeauna primăvară? Atunci natura e plină de viață și întrece pe oricine și orice la frumusețe. Oare este trecătoare această frumusețe? Dar de ce ar fi așa? Soarele are cele mai puternice raze vara, tabloul auriu amestecat cu puțină cafea este toamna, iar paradisul alb este doar iarna.

Natura nu are o frumusețe trecătoare, are doar haine pe care le îmbracă și cu ajutorul cărora se schimbă total. Acum câteva zile livada era acoperită cu o pătură albă de nea care s-a așternut peste frunzele căzute toamna trecută ce nici nu se mai văd. În urmă cu câteva săptămâni, puteam observa de la fereastră dansul balerinelor cu rochițe în mii de forme sau minusculele furnicuțe, ce erau de fapt copii distrându-se la săniuș.

Și iată că am ajuns astfel la concluzia că toate anotimpurile sunt frumoase, dar parcă primăvara ocupă un loc special în sufletul meu. Eu cred că nimic nu este mai frumos decât un peisaj de primăvară, în care toate elementele descrise se află într-o conexiune și armonie perfectă, asemenea unor reguli luate din tipare.

Marius Jiga
clasa a VII-a C

Capitolul II
Sărbătoarea sfântă

Renașterea naturii. Primăvara

Doamna Iarnă, cea care-și poartă cu mândrie și grație veșmântul alb ca spuma laptelui este pe cale de a-și lua rămas bun de la noi, cu promisiunea de a reveni atunci când îi va sosi din nou vremea. Anul acesta ne-am bucurat de multă zăpadă, dar e timpul ca natura să reînvie la viață.

Soarele timid își trimite primele raze aurii, care vor să mângâie pământul înghețat. După câteva zile mai călduroase, aproape toată zăpada s-a topit, doar pe ici, pe colo, mai este câte un petic alb care ne aduce aminte de zăpada trecută.

Pământul se trezește din amorțeală și face loc primelor fire firave de iarbă, să-și scoată verdele crud la lumină. Mă uit prin curțile vecinilor și aceștia au început să trebăluiască: unii își fac curat prin ogradă iar alții își pregătesc grădinile pentru a semăna zarzavaturi și legume.

Sălciile și pădurea din fața casei au început să renască. Se aude ciripitul păsărelelor și se văd primii muguri cum străpung coaja subțire a ramurilor .

Și noi, copiii, ne bucurăm de sosirea primăverii. Ne-am hotărât împreună cu prietenii să facem o drumeție într-o poieniță în care știam că vom găsi ghiocei. Am pornit veseli la drum, uitându-ne în jur și mirându-ne ce forță are natura de a reveni la viață. Pălăvrăgind și zbenguindu-ne am ajuns în poieniță unde am găsit pâlcuri de ghiocei care își scoteau căpușul gingaș de sub covorul de frunze întins pe pământul ca de catifea. Am adunat un buchet de ghiocei pe care la întoarcere i
l-am dăruit mamei, ca simbol al primăverii și totodată al iubirii ce i-o port.

S-a reîntors și familia de rândunici care și-a făcut cuib sub streașina vecinului meu. Ciripesc vesele că a venit vremea să se întoarcă la cuibul lor.

În curând totul are să fie verde pictat cu diverse culori, atunci când vor începe să înflorească florile. Vor apărea și primii fluturași multicolori și în curând se va auzi zumzetul albinelor harnice.

Totdeauna natura își urmează ciclul de viață: primăvara semnificând nașterea, vara - copilăria, toamna – maturitatea iar iarna - bătrânețea.

Theodora Roșca
clasa a V-a B

Prima zi de primăvară

E prima zi de primăvară și sufletul ne tresare de bucurie. Ce poate fi mai frumos decât să privești cum natura prinde viață? Ea simte cum sufletul tău zâmbește alături de armonia splendidă a acestui anotimp.

O zână cu rochie de mătase veni cu flori de diferite culori. Vântul bătea lin. Păsările călătoare veniră de departe la cuiburile lor. Lumea de culoare se deschise iarăși. Căprioarele și iepurașii sar veseli pe câmpia cea înverzită. Fluturașii cei zglobii desenează cu jocul aripilor flori nemaivăzute în aerul cald. Clopoțeii și toporașii urmară ghiocelului cel vestit.

Gândul vesel la joacă și la distracție ni se împlini. Toti copiii se bucură că afară e soare și frumos. Ursulețul a iesit și el după hibernare. Pe o pânză de culoare se arată o mică floare argintie și vioaie. O paradă de soladați cu trompete și mulți frați se-nchină Măriei Sale fiica cea mai tânără a batrânului An.

Picăturile de rouă dulce care-n urmă scânteiază se scurg de pe petale ca și lacrimile de pe față. Primăvara e doar o melodie ce se cântă-n armonie. O suavă floricică stă acolo pricăjită. Zâna cea drăguță a venit la ea și a făcut-o să se simtă specială pentru ca toată lumea să-i acorde atenție.

În pădurea de la marginea orașului răsună cântecul păsărilor și sursurul tainic al izvorului. Totul este frumos de parcă am pășit pe un tărâm de basm.

Frumoasele peisaje ne atrag privirile în toate părțile. În noapte aceea o stea străluci mai tare decât luceafărul. Acea stea ne aminti că e doar un basm ce l-am creat noi... Venind dimineața toată lumea de poveste a dispărut.

Roxana Şoşa
clasa a VI-a C

Capitolul II
Sărbătoarea Sfântă

Capitolul II
Sărbătoarea sfântă

Sărbătoarea Învierii

Azi e ziua foarte mare,
Ziua Învierii,
Sărbătoresc cu mic cu mare,
Până şi boierii.

Că azi Domnu' a-nviat
Şi s-a dus în sus, în sus,
Asta-i bine de-nvăţat,
Dar El nu a mai apus.

Copiii ciocnesc ouă,
Şi se bucură din plin,
Se ciocnesc tot câte două,
Şi poartă cămeşi din in.

Dar când vine Iepuraşul,
Şi le-aduce daruri multe,
Se bucură şi uriaşul,
Că mănâncă ouă umplute.

Şi aici am terminat,
La cap eu nu vă mai bat,
Cu Învieri, cu de toate,
Bucurii s-aveţi în parte.

Iulia Benyi
clasa a VI-a C

Rugăciune

Doamne, ce comoară scumpă,
Ce dar mare am găsit:
Pe Iisus stăpânul lumii,
Pe Iisus cel răstignit.

Idealurile mele
Ție ți le dăruiesc,
Deci ajută-mă, stăpâne,
Numai Ție să-ți slujesc.

Slujba de Înviere

În urmă cu mulți ani "un om" pe cruce a stat
Și sângerând cerea doar milă și iertare,
Pentru a lumii păcate, ce multe s-au adunat.

Acesta e mesajul ce de Paști îl ascultăm,
La slujba de-nchinare la care ne aflăm.
Gătiți, cu mic cu mare, aici ne adunăm
A Domnului-nviere cu toții să serbăm.

Când slujba s-a-ncheiat, spre case noi plecăm
Cu bucuria-n inimi, noi toți ne salutăm:
"Hristos a înviat!"
"Adevărăt a înviat!"

Estera Rădoi
clasa a VII-a C

Când ispite, gânduri rele
Înspre mine năvălesc
Scapă-mă de ele-ndată
O, Iisuse, Fiu ceresc!

Alexandra Colonescu
clasa a VII-a C

Capitolul II
Sărbătoarea sfântă

De Paşti

Ştiţi ce sărbătoare este?
Este Paştele, firește!
Toată lumea e gătită,
Pentru sărbătoarea mult iubită.

Toţi copiii se îmbracă
Cu ce au ei mai frumos,
Cu toţii sunt astăzi darnici,
La Învierea lui Hristos!

Miroase a ouă ş-a pască,
În curte şi în casă,
Copiii pe iepuraş îl aşteaptă
Cu daruri şi cu bucurii!

Cristina Elena Lazăr
clasa a VI-a C

Capitolul III
Vis de vară

Capitolul III
Vis de vară

Vara

Deşi este încă seara,
Simt că mâine vine vara.
Cu lungi gene de mărar,
Şi cu ochii de muştar,
Cu obrajii de caisă,
Mirosind ca o narcisă.

Ca o pasăre măiastră,
Ea va bate la fereastră,
Eu deschid.
Ea intră-n casă,
Vărgată şi pepenoasă.

Cristina Mușetescu
clasa a VII-a A

Bucuriile vacanței

Este vacanţa călduroasă,
Şi pe cer e mult senin.
E vacanţa luminoasă,
Fără teme, fără chin.

Când plecăm în grabă mare,
Sus pe munţi sau la bunici,
Ori pe litoral, la mare,
Ca să creştem mai voinici.

Vezi în cuiburi cum mai cască,
Puii berzelor cuminţi,
Ciocul lung ca să-i hrănească.
Doar pe cei mici.

Ici şi colo rândunele,
Turturele, piţigoi,
Zboară printre rămurele,
Şi nu au habar de noi.

Ah, ce bine-i câteodată
Ca la râu să alergăm,
Să-i cuprindem apa toată,
Bucuroși să ne scăldăm.

Avem chef de zbenguială,
Că-n vacanţă nu-i orar,
Nu se-aude un zvon de şcoală,
Să fim veseli, așadar!

Cristina Mușetescu
clasa a VII-a A

Capitolul III
Vis de vară

La final de an şcolar

Două săptămâni ne mai despart de finalul anului şcolar. Acum se încheie mediile, mai puţine cursuri, zile perfecte! Acum e vremea decernării premiilor de excelenţă.

Am aflat că şi eu voi fi premiat pentru rezultatele obţinute la olimpiadă. Am ajuns acasă şi mi s-a spus că şi vărul meu e invitat la această ceremonie, iar mătuşa mea ţinea neapărat să merg și eu cu ei în oraş, pentru ca vărul meu să-şi găsească un costum adecvat.

- Ai să mergi cu mătuşa ta la premiere, Ionuţ, aud glasul mamei.

Nu aveam nimic împotrivă, aşa că am mers cu ei în oraş. Mătuşa mea conducea aşa de repede, încât nu puteam să mă ridic din scaunul maşinii, când aceasta se afla în mişcare. Trecea la limită la semafor şi parcă îţi vedeai moartea cu ochii.

- Cinci minute de acasă până aici! spuse mătuşa mea.
- Nu e rău deloc, chiar dacă eu scot un timp mai bun. Pariez că nu poţi parcurge aceeaşi distanţă în trei minute, spuse unchiul meu.
- Accept provocarea! spuse mătuşa mea, resetând cronometrul la zero.
- Lăsaţi-mă să cobor! am strigat eu cu mâinile tremurânde pe portieră. Un lucru e sigur: eu cu voi în maşină nu mă mai urc! Eu ţin la viaţa mea!

După cinci ore, care mi s-au părut zile întregi, a găsit vărul meu ce să-şi cumpere.

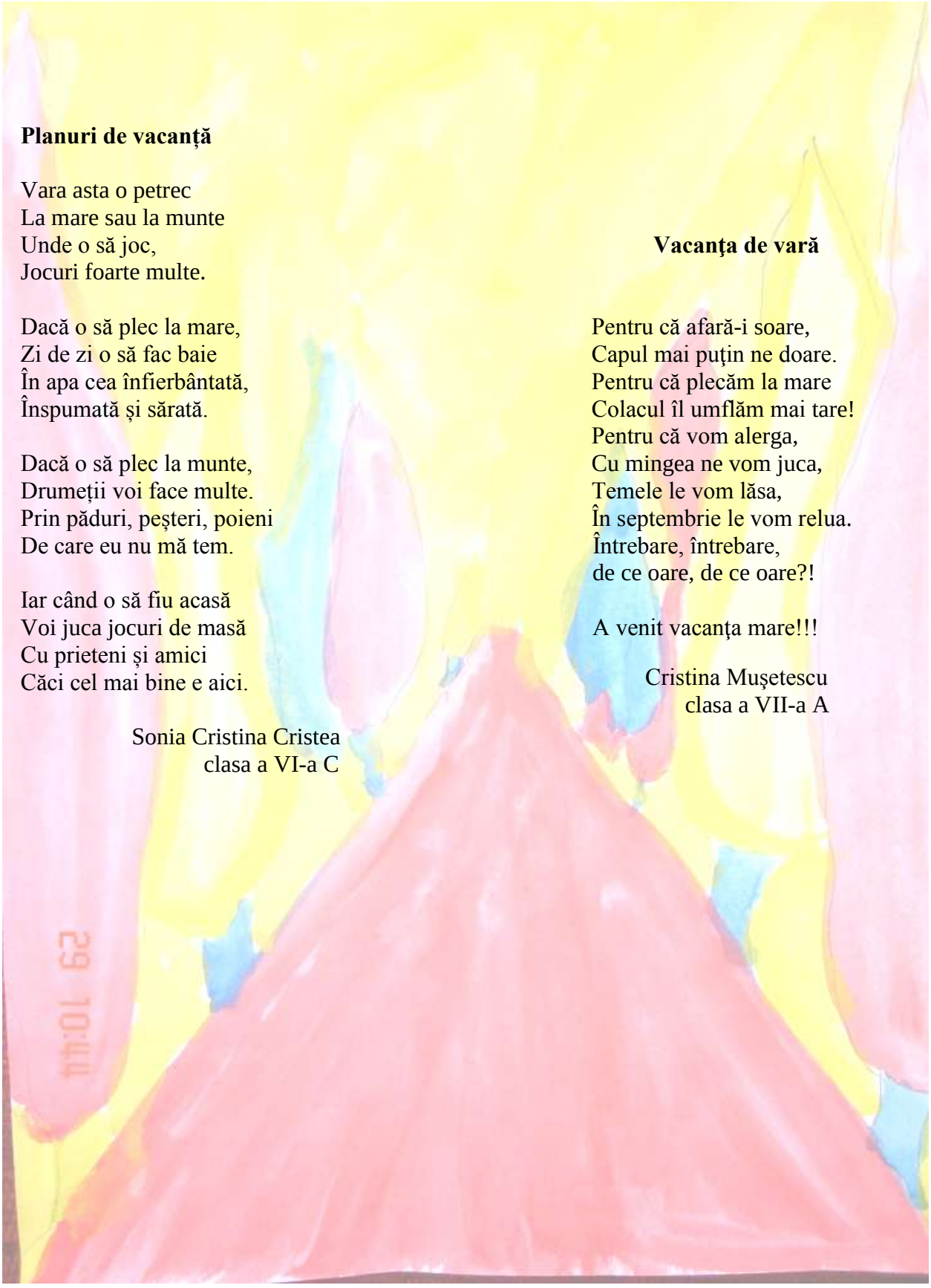
- Ionuţ, nu vii cu noi acasă?
- Nu mulţumesc! am spus eu, şi am pornit pe jos acasă.

A venit şi ziua mult aşteptată. Îmi pun repede costumul şi ies pe uşă. Mătuşa şi vărul meu au plecat cu maşina, dar eu am luat autobuzul. Va fi multă înghesuială... dar eu ţin la viaţa mea!

Andrei Benyi
clasa a VIII-a B

Capitolul III
Vis de vară

Planuri de vacanță

Vara asta o petrec
La mare sau la munte
Unde o să joc,
Jocuri foarte multe.

Dacă o să plec la mare,
Zi de zi o să fac baie
În apa cea înfierbântată,
Înspumată și sărată.

Dacă o să plec la munte,
Drumeții voi face multe.
Prin păduri, peșteri, poieni
De care eu nu mă tem.

Iar când o să fiu acasă
Voi juca jocuri de masă
Cu prieteni și amici
Căci cel mai bine e aici.

Sonia Cristina Cristea
clasa a VI-a C

Vacanţa de vară

Pentru că afară-i soare,
Capul mai puţin ne doare.
Pentru că plecăm la mare
Colacul îl umflăm mai tare!
Pentru că vom alerga,
Cu mingea ne vom juca,
Temele le vom lăsa,
În septembrie le vom relua.
Întrebare, întrebare,
de ce oare, de ce oare?!

A venit vacanţa mare!!!

Cristina Muşetescu
clasa a VII-a A

Capitolul III
Vis de vară

Gânduri la sfârşit de an şcolar

Este ultima zi de şcoală. Toţi suntem atât de nerăbdători să se termine orele şi să înceapă Vacanţa Mare.

Sunt la ora de română. Profesoara ne sugerează nişte cărţi pentru a le citi în vacanţă. Toţi colegii mei încep să ofteze. Este ora 12 : 48 de minute. Cu toţii avem privirile aţintite asupra ceasului de pe perete sperând să sune imediat clopoţelul.

Ceasul ne arată că mai sunt 10 secunde. Începe numărătoarea inversă, care va da startul vacanţei mult dorite.

- Haideţi mai este puţin! spun eu.

Din mulţimea clasei se aude:

- **3,2,1….**Daaa! răsună într-un glas copiii.

Cărţile şi caietele de pe bănci sunt asvârlite de colo-colo, ca şi cum nu am mai avea nevoie de ele în toată viaţa noastră.

Uşa trântindu-se lasă să iasă toţi elevii din acea încăpere în care sperăm să nu mai intrăm timp de 3 luni.

Toţi suntem atât de fericiţi că în sfârşit s-a încheiat „tortura” de 8 luni de şcoală grea.

Totul s-a terminat în momentul când urechile noastre au auzit clopooţelul cel mult aşteptat în acea zi.

Nimic nu se poate compara cu sentimentul că te poţi relaxa timp îndelungat după ce o perioadă de 8 luni de şcoală în care ai dat tot ce ai putut, ai încercat să iei doar note mari, un timp în care ai încercat să-i impresionezi pe profesori, uneori distrându-te în timpul orelor chiar dacă ştii că acest lucru nu este frumos. În unele momente din timpul şcolii credeai că acea zi de şcoală este cea mai stresantă, dar noi nici nu ne dăm seama că ce este mai greu abia urmează.

Când ajungi acasă şi te aşezi în patul tău confortabil, îţi spui că vacanţa de vară este cea mai tare.

Timotei Holerga
clasa a VI–a C

Capitolul III
Vis de vară

Vacanţa mare

Vacanţa de vară
Cea mai aşteptată,
Cu urlete de bucurie
Şi-o mare veselie.

Toţi copiii aşteaptă,
Prima îngheţată,
Cea prea mult savurată
Şi de mult uitată.

Şi să nu uităm,
Cât ne mai distrăm
Şi ne bucurăm,
Că a sosit din nou,
Vacanţa de vară.

Roxana Folea
clasa a VI-a C

Sfârşit de an

Lăsăm în urmă,
Griji şi probleme.
Vacanţa vine,
Cu alte teme.

Teme şi joacă multă
Şi teme de vis
Orice ne dorim,
Ne e permis.

Mergem la scăldat,
În pomi ne urcăm,
Ştim noi ce-nseamnă
Să ne jucăm!

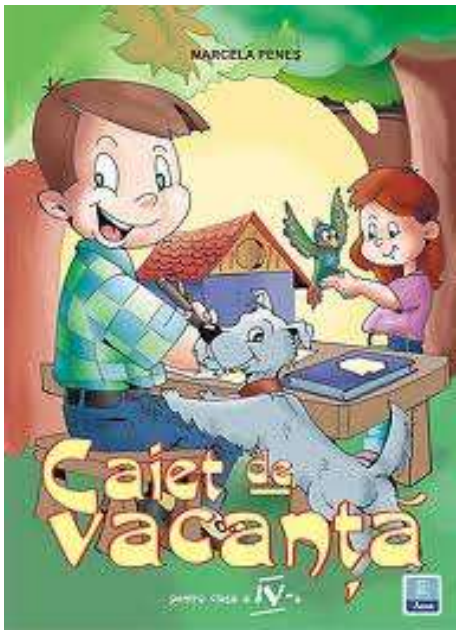
Cristina Muşetescu
clasa a VII-a A

Vacanţa

Vacanţa mare a venit!
Deci să ne bucurăm,
De ea să profităm,
Nu ţine infinit.

Ce bine-i câteodată
Ca la mare s-alergăm,
Să vedem apa toată
Şi în ea să ne scăldăm.

Tarko Andrei
clasa a V-a B

Capitolul IV
Muguri de talent

O vacanţă cu surprize

Am mers cu vărul meu şi cu părinţii la Disneyland. Alex, vărul meu avea trei ani şi vroia să mergem neapărat la un vapor cu aburi. Era un vapor vechi, ca în poveştile lui Mark Twain. Am prins locuri în faţă, aşa că am urcat la etaj.

- Ionuţ, mă laşi să filmez cu telefonol tău? m-a întrebat.
- Sigur, dar ai grijă şi fii atent! i-am răspuns.
- Biiineee....

Lui Alex îi plăceau mult crocodilii şi i-am spus:

- Uite, Alex, crocodili!

Nici nu am apucat să mă întorc prea bine, că l-am văzut pe Alex cum tremura tot şi cum se uita la mine cu jale.

- Unde e rucsacul?

N-a suflat o vorbă. M-am uitat peste bord şi am văzut rucsacul în apă, iar mâncarea era dusă de valuri.

- Unde e telefonul? am întrebat. Trebuie să o sunăm pe mama, să-i spunem să ne aducă un alt rucsac.

- L-am pus în rucsac. Scuzeee...

- Grozav!

După ce am ieşit din vapor, Alex nu a mai scos nicio vorbă. L-am dus la „Space mountain", un montang-russes care îi plăcea. După ce am intrat în coadă, am realizat că mi-am semnat condamnarea la moarte şi nu mai puteam da înapoi. M-am trezit în vagon, legat de umeri. Cu o viteză ameţitoare, trenul ne împingea în scaune; a urmat apoi o cursă nebună peste cap, cu capul în jos, la stânga, la dreapta, pe muchii. Nici nu mai aveam putere să strig, dar într-un final am ajuns la capăt.

Am iesit verde la faţă şi m-am întins pe o bancă.

- Mai vrei să ne dăm, Ionuţ? m-a întrebat.

I-am făcut semn cu mâna că nu. După ce m-am dezmeticit, am mers la maşină, unde ne aşteptau şi ceilalţi.

Andrei Benyi
clasa a VIII-a B

Capitolul IV
Muguri de talent

Capitolul IV
Muguri de talent

Castelul

Soarele râde afară,
E vară !
Mă simt foarte vesel,
Vreau să fac un castel
Din nisip, normal...
Că doar nu-i real.
Va avea multe-ncăperi,
Ca o casă de boieri.
Îmi trebuie ajutor,
Apelez la Nicuşor,
El e prietenul meu
Şi mă susţine mereu.
Suntem gata, echipaţi,
Cu şepcuţe, protejaţi.
Ajungem la malul mării
Ne încântă pescăruşii.
Pe un loc mai izolat
Ne-apucăm de proiectat
Un castel impunător,
Ce va plăcea tuturor.
Iată visul realizat
Şi castelul ridicat
De turişti e admirat.

Andrei Ciortea
clasa a VII-a C

Acum nu mai e nimic...

Dintr-o lume de păcate,
Dintr-o lume de suspine,
Unde binele-necat,
În necaz şi în ruşine,

Unde-o dată vieţuiam,
Unii rău, alţii mai bine,
Unde cu toţii strigam:
Doamne, uită-te la mine!

Din acest tablou uman,
Care zilnic se picta,
Păcătosul gând uman,
Zi de zi ştergea ceva.

Copilaşi fugind pe-afară,
Sub copacul înverzit.
Amintiri de odinioară...
Acum numai e nimic.

Acum numai e nimic,
A rămas tărâm pustiu,
Soarele a asfintit,
De-aş putea aş vrea să fiu.

Să privesc totul de sus,
Să suspin încă o dată,
Să văd ce-a fost şi s-a dus
Şi-a rămas nimica toată.

Adrian Pintea
clasa a VII-a C

Capitolul IV
Muguri de talent

O lecţie de viaţă

Se spune că „Cine se scoală de dimineaţă departe ajunge”, dar acest proverb nu se aplică şi în cazul lui Bogdan, care adoră să lenevească în pat până către amiază, că doar e sâmbătă.

În zadar insistă mama cu rugăminţiile de a se trezii, Bogdan parcă este pe altă lume. E recunoscător vieţii pentru familia pe care o are.

Din familia lui Bogdan mai fac parte tatăl şi fratele mai mic, Vlad. Vorbim despre o familie înstărită deoarece tatăl este directorul unei firme importante din oraş.

Bogdan are 17 ani, a terminat liceul şi în prezent este un tânăr fără ocupaţie deoarece nu frecventează cursurile unei facultăţi şi nici serviciu nu are. El îşi petrece nopţiile în cluburi cheltuind banii părinţiilor cu prietenii săi.

Într-o noapte, ademenit de mirajul „băieţiilor veseli” s-a gândit să încerce şi el această senzaţie.

Nici nu şi-a exprimat bine dorinţa şi deja i-a fost pusă la dispoziţie prima doză. Efectul nu a fost pe măsură deoarece avea mustrări de conştiinţă.

Ajungând acasă, spre dimineaţă, îşi găseşte familia îngrijorată de lipsa lui. Privindu-şi părinţii în ochi realizează că nu apucase pe calea potrivită. Venise momentul adevărului!

Cu părere de rău le mărturiseşte părinţilor fapta necugetată pe care a făcut-o.

Aceştia îl îmbrăţişează şi se arată dispuşi să îl ajute pentru a depăşi acest impas.

Cu multă voinţă şi cu sprijin din partea părinţilor şi al medicilor, Bogdan îşi revine şi renunţă la viaţa de noapte. În prezent este student în anul I la drept şi lucrează alături de tatăl sau la firmă.

El a fost un caz fericit spre deosebire de alţi tineri care nu beneficiază de sprijin din partea părinţilor şi cad pradă acestui viciu.

Deci, aveţi grijă şi păziţi-vă de oamenii răi care încearcă să vă atragă în plasa lor!

Andrei Ciortea
clasa a VII-a C

Tărâmul poeziei

O, tărâm de poezie,
Țara mea de nicăieri
Vărsaţi ploaia amăruie,
Pe florile de primăveri!
O, ce-aş vrea să vină toţi,
Pe-ale tale locuri sfinte
Să cutreiere şi munţii
Şi pădurile-nverzite.
Aş mai vrea un singur lucru
Să se mai ştie de mine,
Peste ani şi ani lumină
Să fiu tuturor în minte.
Tot ce-am scris va fi uitat
Şi al meu stră-strănepot
Se va mai gândi la noi
Prea puţin sau chiar deloc.
Acum ştii ce îmi frământă,
Capul meu cel blegăjit,
Şi mă bucur că m-ascultă,
Cineva ce m-a iubit.

Sergiu Stan
clasa a VI-a C

Cartea

De demult, în bibliotecă,
Zăcea ca pe o potecă,
Nouă, dar cam pricăjită,
O carte neîngrijită.

Şi stătea, stătea, stătea,
Aştepta, se tot uita,
Poate vine cineva
S-o citească undeva.

Şi-ntr-o zi, a venit
Un copil necăjit
Şi a luat-o s-o citească
Puţin s-o înveselească.

Iulia Benyi
clasa a VI-a C

Stele

Stele aurii, pe cerul senin,
Se-aprind seară de seară
Pe bolta cerească
Luminând calea noastră.
Aş vrea să le am,
Să le pot atinge,
Dar visul meu mare
Nu se poate atinge.
Stelele măiestre
Lucesc seară de seară
Luminând calea noastră
Şi bolta cerască.
Roxana Folea
clasa a VI-a C

Capitolul V
Științele în versuri

Lebăda cea urâtă

Într-o zi frumoasă de vară o lebădă cam urâtă a ieşit la soare să se joace cu prietenii ei. Deodată apar doi struţi răutăcioşi şi îi spun lebedei:

- Hei,tu,vino puţin aici! spune unul dintre ei.
- Ce s-a întâmplat? întreabă lebăda.
- Cum te cheamă?
- Sabrina! spuse lebăda.
- E un nume prea frumos pentru o urâtă ca tine, ha, ha, ha, !

Supărată, Sabrina zboară în nori cu gândul să plece din locul natal. Aşa, zburând ea, vede deodată un castel mare. Castelul era plutitor şi avea o culoare aurie.

Uitându-se la castel vede o zână foarte frumoasă.

- Cine eşti tu? întreabă zâna cu un glas subţire şi blând.
- Eu sunt lebăda Sabrina, am plecat de acasă din cauza unor struţi care mi-au spus că sunt urâtă.
- O, sărăcuţa de tine!

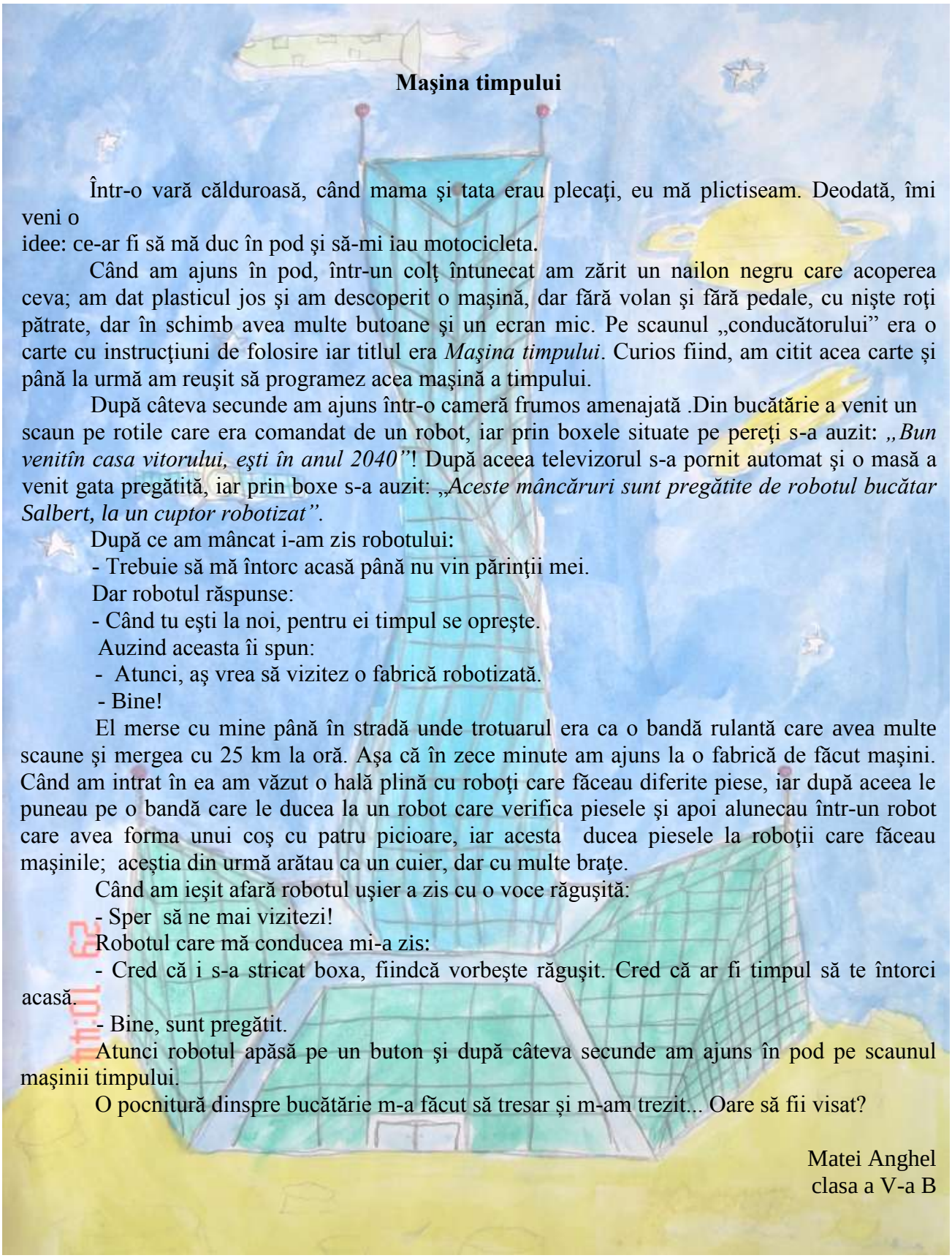
Lebăda începu să plângă.

- Nu mai plânge! Uite, am să fac o vrajă ca să te fac frumoasă, dar cu o singură condiţie.
- Care? spuse Sabrina.
- Să o asculţi pe mama ta şi să nu mai pleci de acasă fără ştirea ei.
- Bine! spuse lebăda, iar zâna făcu vraja.

Întorcându-se acasă, Sabrina îşi continuă viaţa alături de mama sa, iar când struţii mai treceau pe acolo ea nu îi mai băga în seamă.

Andrei Ciortea
clasa a VII-a C

Maşina timpului

Într-o vară călduroasă, când mama şi tata erau plecaţi, eu mă plictiseam. Deodată, îmi veni o
idee: ce-ar fi să mă duc în pod şi să-mi iau motocicleta.

Când am ajuns în pod, într-un colţ întunecat am zărit un nailon negru care acoperea ceva; am dat plasticul jos şi am descoperit o maşină, dar fără volan şi fără pedale, cu nişte roţi pătrate, dar în schimb avea multe butoane şi un ecran mic. Pe scaunul „conducătorului" era o carte cu instrucţiuni de folosire iar titlul era *Maşina timpului*. Curios fiind, am citit acea carte şi până la urmă am reuşit să programez acea maşină a timpului.

După câteva secunde am ajuns într-o cameră frumos amenajată .Din bucătărie a venit un scaun pe rotile care era comandat de un robot, iar prin boxele situate pe pereţi s-a auzit: *„Bun venitîn casa vitorului, eşti în anul 2040"*! După aceea televizorul s-a pornit automat şi o masă a venit gata pregătită, iar prin boxe s-a auzit: *„Aceste mâncăruri sunt pregătite de robotul bucătar Salbert, la un cuptor robotizat".*

După ce am mâncat i-am zis robotului:

- Trebuie să mă întorc acasă până nu vin părinţii mei.

Dar robotul răspunse:

- Când tu eşti la noi, pentru ei timpul se opreşte.

Auzind aceasta îi spun:

- Atunci, aş vrea să vizitez o fabrică robotizată.

- Bine!

El merse cu mine până în stradă unde trotuarul era ca o bandă rulantă care avea multe scaune şi mergea cu 25 km la oră. Aşa că în zece minute am ajuns la o fabrică de făcut maşini. Când am intrat în ea am văzut o hală plină cu roboţi care făceau diferite piese, iar după aceea le puneau pe o bandă care le ducea la un robot care verifica piesele şi apoi alunecau într-un robot care avea forma unui coş cu patru picioare, iar acesta ducea piesele la roboţii care făceau maşinile; aceştia din urmă arătau ca un cuier, dar cu multe braţe.

Când am ieşit afară robotul uşier a zis cu o voce răguşită:

- Sper să ne mai vizitezi!

Robotul care mă conducea mi-a zis:

- Cred că i s-a stricat boxa, fiindcă vorbeşte răguşit. Cred că ar fi timpul să te întorci acasă.

- Bine, sunt pregătit.

Atunci robotul apăsă pe un buton şi după câteva secunde am ajuns în pod pe scaunul maşinii timpului.

O pocnitură dinspre bucătărie m-a făcut să tresar şi m-am trezit... Oare să fii visat?

Matei Anghel
clasa a V-a B

Capitolul V
Științele în versuri

Florile

Unsprezece floricile se jucau
Și frumos se mai distrau
Una dintre cele mici,
A văzut și un arici;
Una dintre cele mari,
A văzut și doi bondari.

Astăzi floricica Teia,
S-a întâlnit și cu Andreea,
Ce frumos se mai jucau,
Și ce bine se distrau.

Canisius Codrin Dunghel
clasa a VI–a C

Întâlnire cu un spiriduş

În vacanţa de vară eu m-am dus la Martin şi Patrik, verii mei din ciudata ţară Irlanda. Verişorii mei mă aşteptau de mult timp şi chiar au planificat un traseu pe care să îl parcurgem. Ne-am plimbat şi am văzut multe locuri şi peisaje frumoase. Într-o zi, Martin s-a îmbolnăvit şi Patrik a rămas cu el. Martin mi-a dat harta însemnată şi mi-a zis să nu mă duc prin pădurea Spirilend. Eu i-am promis că nu o să mă abat de la traseu.

Am pornit la drum şi am vizitat tot traseul, apoi m-am abătut puţin de la traseul terminat. Am văzut pădurea Spiriland. Plimbându-mă prin apropierea pădurii am zis că poate mă voi duce puţin prin pădure. M-am apropiat de pădure cu destul de multă frică, dar cu mare greutate am păşit dincolo de drumul marcat şi am luat-o pe podiş. La capătul cărării eram într-un fel de încăpere cu pereţi de munţi. Am văzut o peşteră şi cu multă teamă am călcat în peşteră, dar nu era nevoie să aprind torţa din rucsac deoarece în capătul peşterii era o lumină foarte strălucitoare. Cu

cât înaintam, cu atât simţeam că îmi este frică mai tare. La un moment dat, am ajuns în capăt şi am văzut o cameră plină cu bănuţi şi oale de aur. Aud o voce subţire care zice :

- O, nu, tinerelule, nu trebuia să faci asta!

Mă uit în toate părţile dar nu zăresc nimic.

- Cine e acolo? întreb eu.
- O, pe blestemul Sfântului Patrik, aici jos, creatură mare!

Mă uit în jos şi văd un spiriduş. Mă împachetez şi dau să fug dar mă împiedic de o oală cu aur.

- Nu fugi, că doar nu te bag în abisul spiriduşilor!
- Ok, nu fug dacă îmi zici ce se întâmplă?
- Tu nu eşti de aici, nu-i aşa?! Nu te-a prevenit nimeni de pădurea mea. Eu sunt marele şi temutul Patrik Tinkarbell.

- Da, sigur, şi bufnesc în râs, tu… *marele*. Hahaha!!!
- Dar ai noroc că ai picat chiar în postul sf. Patrik că, de nu, îţi ardeam o mamă de bătaie.

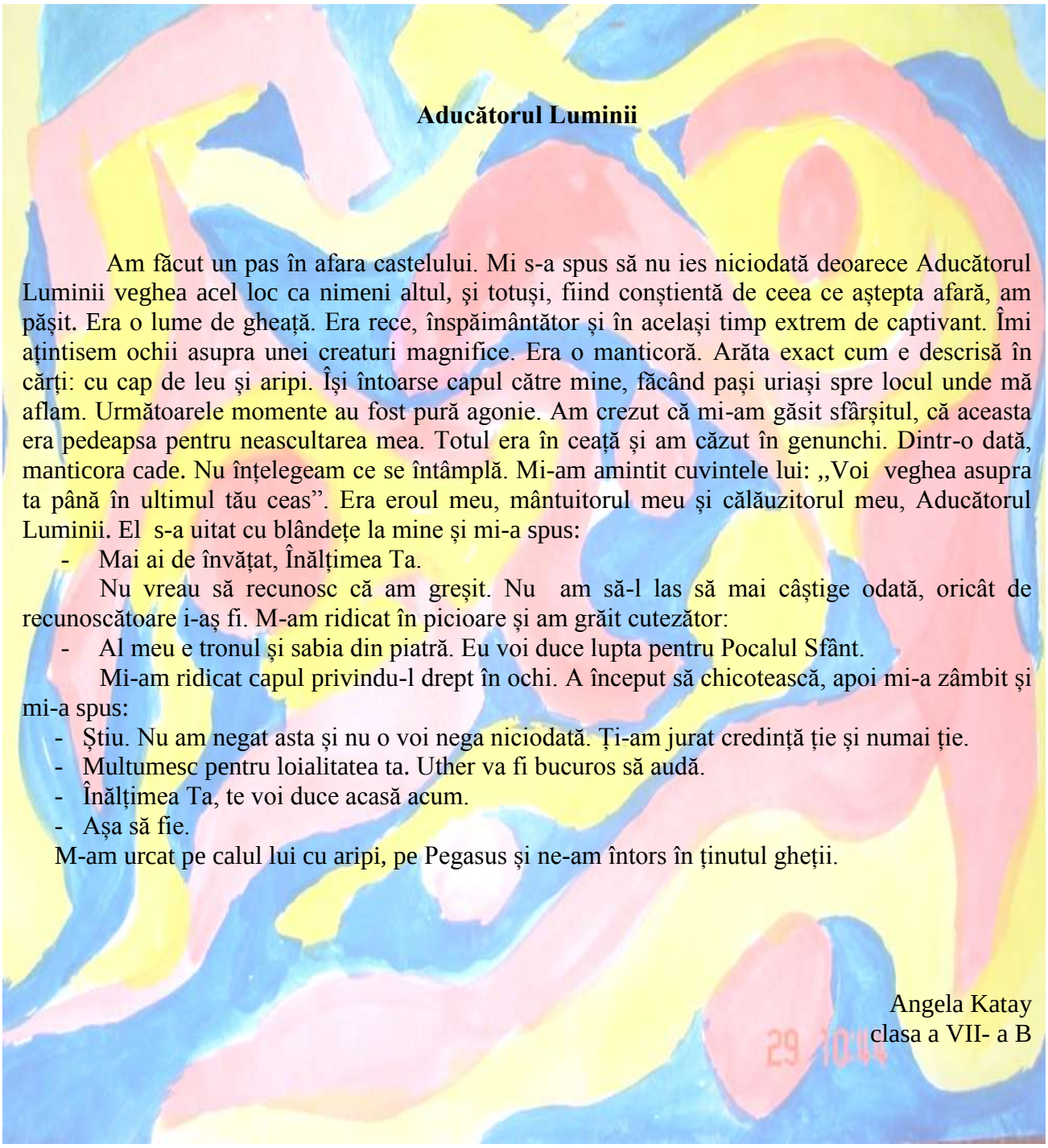
Şi la faza asta, izbucnesc din nou în râs.

- Ok, uite cum facem, zice marele Tinkarbell, tu nu zici nimic nimănui şi noi facem ce vrei tu.
-Chiar ce vreau ?
- Da! Da! Cum să nu?!
- Păi, aţi putea totuşi să faceţi ceva? Să îmi arătaţi toate secretele voastre şi să facem o petrecere împreună.
-Hmmmm! Desigur.

Şi aşa începe o petrecere şi o distracţie nemaipomenită. Ei mi-au arătat o grămadă de lucruri şi jocuri de-ale lor. După două zile m-am întors acasă, unde unchiul şi tuşica mea erau foarte speriaţi pentu lipsa mea. Le-am povestit întâmplările petrecute şi ei s-au mirat pentru curajul meu de a sta 48 de ore lângă nişte spiriduşi.

Sergiu Stan
clasa a VI-a C

Aducătorul Luminii

Am făcut un pas în afara castelului. Mi s-a spus să nu ies niciodată deoarece Aducătorul Luminii veghea acel loc ca nimeni altul, şi totuşi, fiind conştientă de ceea ce aştepta afară, am păşit. Era o lume de gheaţă. Era rece, înspăimântător şi în acelaşi timp extrem de captivant. Îmi aţintisem ochii asupra unei creaturi magnifice. Era o manticoră. Arăta exact cum e descrisă în cărţi: cu cap de leu şi aripi. Îşi întoarse capul către mine, făcând paşi uriaşi spre locul unde mă aflam. Următoarele momente au fost pură agonie. Am crezut că mi-am găsit sfârşitul, că aceasta era pedeapsa pentru neascultarea mea. Totul era în ceaţă şi am căzut în genunchi. Dintr-o dată, manticora cade. Nu înţelegeam ce se întâmplă. Mi-am amintit cuvintele lui: „Voi veghea asupra ta până în ultimul tău ceas". Era eroul meu, mântuitorul meu şi călăuzitorul meu, Aducătorul Luminii. El s-a uitat cu blândeţe la mine şi mi-a spus:

- Mai ai de învăţat, Înălţimea Ta.

Nu vreau să recunosc că am greşit. Nu am să-l las să mai câştige odată, oricât de recunoscătoare i-aş fi. M-am ridicat în picioare şi am grăit cutezător:

- Al meu e tronul şi sabia din piatră. Eu voi duce lupta pentru Pocalul Sfânt.

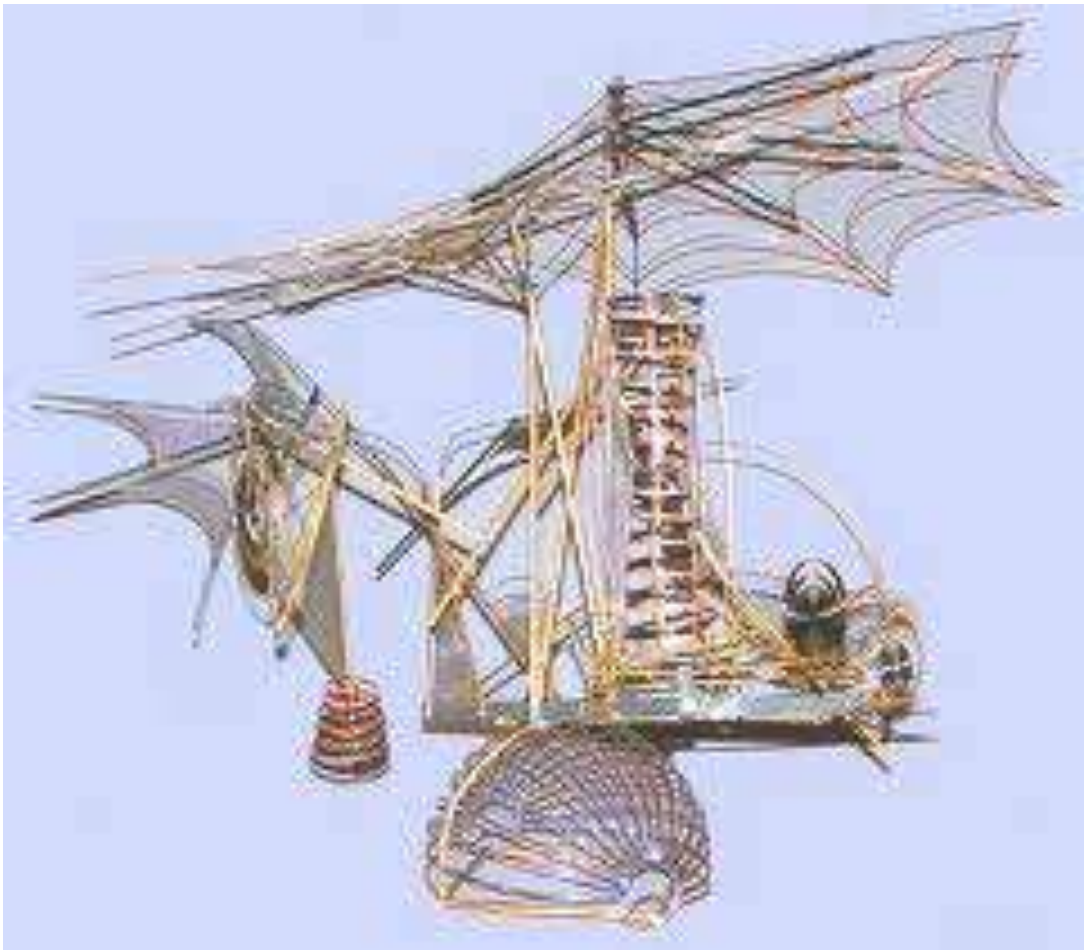
Mi-am ridicat capul privindu-l drept în ochi. A început să chicotească, apoi mi-a zâmbit şi mi-a spus:

- Ştiu. Nu am negat asta şi nu o voi nega niciodată. Ţi-am jurat credinţă ţie şi numai ţie.
- Multumesc pentru loialitatea ta. Uther va fi bucuros să audă.
- Înălţimea Ta, te voi duce acasă acum.
- Aşa să fie.

M-am urcat pe calul lui cu aripi, pe Pegasus şi ne-am întors în ţinutul gheţii.

Angela Katay
clasa a VII- a B

Capitolul V
Științele în versuri

Capitolul V
Științele în versuri

Fosforul

Carne, peşte, lapte, ouă,
Zi de zi mănânci, chiar două!
În ele e răspândit
Fosforul cel îndrăgit.
Din organism de lipseşte,
Rahitismul te pândeşte;
De e întuneric seara
Şi lanterna n-o găseşti
Poţi „fosfor" să foloseşti
Căci de ai o jucărie,
Bineînţeles, nu din hârtie,
Ce-i fosforescentă de "culoare"
Poţi să ştii că fosfor are!

Roxana Zakel
clasa a VII-a A

Sarea

Este ceva la chimie
Şi asta îmi place mie
Este iodul „mititel"
Sarea iodată îl are pe el!
În exces ea dăunează
Dar guşa nu progresează
De vrei să aflii mai mult
Ia-o de la început!
Citeşte-mi, te rog, poezia
Şi aşa înveţi chimia.

Roxana Zakel
clasa a VII-a A

Nucleul

Un împărat tare curios
Ce era şi mofturos,
A vrut să afle îndat`
Nucleul din ce e format?
-Nucleul, drag împărat,
Din protoni şi neutroni e format!
A răspuns o slugă bună
Sărutând a împăratului mână.
-Acum ştiu din ce e format
Dar, cu ce poate fi asemănat?
-Poate fi asemănat
Cu un ou, iubit împărat.
Nucleu-i un gălbenuş
Acoperit de albuş.
Împăratul este fericit
A pus o întrebare, răspuns a primit.
Poţi să întrebi şi tu de vrei
Profa sau colegii tăi.

Roxana Zakel
clasa a VII-a A

Necunoscuta

X este necunoscuta
Ce ne face să greşim.
Ca mare să fie nota
Proprietăţi trebuie să folosim.

Bisectoarea-i semidreapta
Ce-mparte un unghi în două
Unghiuri conguente,
Ca două picături de rouă.

Numerele raţionale
Par urâte şi banale,
Exerciţii lungi şi grele
Dar de fapt nu-s aşa ele.
Dacă le simplifici , deştept eşti
Şi nu mai ai cum să greşeşti.

Diana Bîrsan
clasa a VI-a C

Ghicitori

Când două fracţii împărţim
La calculare una o rostogolim
Dar ce operaţie le oferim?
(ÎNMULŢIREA)

Semnul minus de-ai avea
Şi-ntre bare îl vei pune
Cine îl va anula?
(MODULUL)

Într-o ceată de numere
Unul le împarte pe fiecare
Cum se numeşte el oare?
(DIVIZORUL)

Când un radical calculăm
Pe grupe îl marcăm.
Prima grupă e aparte
Că trebuie să-i găsim ....., frate.
(PĂTRATUL)

Un număr cât de mare ar fi
Sub radical prizonier îl ţi
Dar dacă ..... este
El iese fără a da de veste.
(PĂTRAT PERFECT)

Isteţ dacă eşti
De un unghi te foloseşti
Când ipotenuza e dată
Cateta o afli îndată.
(UNGHIUL DE 30°)

Într-un triunghi noi dorim
O şină să construim
Cine ne va ajuta
Distanţa între ele a o afla?
(THALES)
Paul Anghel
clasa a VII- a A

Ştiţi şi voi cum se numesc
Două drepte care se-ntâlnesc ?
(DREPTE CONCURENTE)
Sonia Cristea
clasa a VI-a C

E ceva foarte ciudat
Dar e uşor de elucidat.
Cu necunoscuta se jonglează
Dacă voi ştiţi cine este,
Spuneţi răspunsul, nu-i o poveste!
(ECUAȚIA)

Flavius Holerga
clasa aVI-a C

Capitolul V
Științele în versuri

E aşa de greu să-i duci
În spinare pe cei mici,
Dar cu ajutorul lor
La calcule o să-ţi fie mai uşor.
(CALCULE CU PUTERI)

Într-un şirag de adunare
O cifră identică răsare,
Ca să calculăm uşor
O scoatem la uşă binişor.
(FACTORUL COMUN)

Au plecat la plimbare,
Numerele naturale
În ordine crescătoare,
Unite prin adunare
Suma lor noi vrem să ştim,
Oare cine ne-ajută soluţia să găsim???
(GAUSS)

Termenii uşor îi calculaţi
Dacă.....aplicaţi.
(PROPRIETĂŢILE)

Matei Anghel
clasa a V-a B

Cuprins

Pag.

CAPITOLUL I DOR DE PRIMĂVARĂ

Dor de primăvară 2
Sosirea primăverii …….. 2
Semne ale primăverii 3
Povestea Ghiocelului ……..……... 4
Primul ghiocel 7
A sosit primăvara 7
Ghiocelul 8
Simfonia primăverii 9
Căldura din grădină ……... 9
Bucuriile primăverii .....…… 9
Omul de zăpadă și primăvara …… 10
Rugămințile Zăpezii 11
Bine ai venit, primăvară! 11
Cântecul ghiocelului ….....…… 12
Poveste de primăvară 13
Povestea ghiocelului …….. 13
Reîntoarcerea păsărilor ……..... 14
Dialog cu un ghiocel ……. 14
Miracolele primăverii …… 15
Vine primăvara …….. 15
Vine, vine primăvara! …… 16
Renașterea naturii …….. 16
Firavul ghiocel …….. 17
Început de primăvară ……. 17
Zumzetul viețuitoarelor ……. 18
Reînvierea tristă a naturii …….. 19
Parfum de primăvară 19
A venit primăvara …….. 20
Primăvara ……... 20
Primul ghiocel ……... 20
Flori de primăvară 21
Zumzetul animalelor 21
Înflorirea 22
Concert de primăvară 22
Transformări 23
Renașterea naturii. Primăvara 24
Prima zi de primăvară …… 25

CAPITOLUL II SĂRBĂTOAREA SFÂNTĂ 26
Sărbătoarea Învierii …….. 27

Slujba de Înviere …… 27
Rugăciune …….. 27
De Paști ……. 28

CAPITOLUL III VIS DE VARĂ

Vara ……... 30
Bucuriile vacanței …….. 30
La final de an școlar …….. 31
Planuri de vacanță ……. 32
Vacanța de vară ……. 32
Gânduri la sfârșit de an școlar ……... 33
Vacanța mare ……. 34
Sfârșit de an ……... 34
Vacanța …….. 34
O vacanță cu surprise …… 35

CAPITOLUL IV MUGURI DE TALENT

Castelul ……. 37
Acum nu mai e nimic… …… 37
O lecție de viață …… 38
Tărâmul poeziei ……. 39
Cartea ……. 39
Stele ……... 40
Lebăda cea urâtă …… 41
Mașina timpului ……. 42
Florile …… 43
Întâlnire cu un spiriduș …….. 43
Aducătorul Luminii ……... 45

CAPITOLUL V ȘTIINȚELE ÎN VERSURI

Fosforul ……..… 47
Nucleul ……..… 47
Sarea ……..… 47
Necunoscuta …….. 47
Ghicitori ……..…… 48

REDACŢIA REVISTEI

Coordonator

Prof. Delia Căzilă

Îndrumători literari

Prof. Delia Căzilă

Prof. Roxana Mucălău

Prof. Alexandra Wermescher

Prof. Elena Crișan

Prof. Adela Vasiu

Corectură literară

Prof. Delia Căzilă

Prof. Roxana Mucălău

Prof. Alexandra Wermescher

Redactare computerizată

elevii claselor V-VIII coordonați de

profesorii îndrumători

Design

Prof. Delia Căzilă

Prof. Brăduşcă Valentin

Desenele au fost realizate de elevii coordonați de

Prof. Dana Domșa

Prof. Dan Zaharia

Pagină web :

http://sceminescum.scoli.edu.ro